

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 14. mai 2024
(OR. en)

9925/24

Institutsioonidevaheline
dokument:
2023/0187(CNS)

FISC 115
ECOFIN 577

MENETLUSE TULEMUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Delegatsioonid
Eelmise dok nr:	9786/24
Teema:	Nõukogu direktiiv ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise kiiremate ja turvalisemate menetluste kohta – Üldine lähenemisviis

Delegatsioonidele edastatakse lisas direktiivi käsitleva üldise lähenemisviisi tekst, milles majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu leppis kokku oma 14. mai 2024. aasta istungil.

EELNÕU

NÕUKOGU DIREKTIIV

ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise kiiremate ja turvalisemate menetluste kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 115,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

- (1) Õiglase maksustamise tagamine siseturul ja kapitaliturgude liidu hea toimimine on Euroopa Liidu (EL) peamiste poliitiliste prioriteetide seas. Sellega seoses on äärmiselt oluline kõrvaldada takistused piiriülestelt investeeringutelt ning samal ajal tõkestada maksupettusi ja maksualaseid kuritarvitusi. Sellised takistused esinevad näiteks juhul, kui kasutatakse ebatõhusaid ja ebaproportsionaalselt koormavaid menetlusi, millega vähendatakse ülemäära maksu, mis peetakse tulu tekkimise kohas kinni avalikult kaubeldavatelt aktsiatelt või võlakirjadelt mitteresidendist investoritele makstavalt dividendi- või intressitulult. Lisaks on mõnel juhul ilmnunud, et praeguse olukorraga ei ole suudetud hoida ära korduvaid maksupettuste, maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise riske, nagu näitavad *cum-ex*- ja *cum-cum*-skandaalid. Seetõttu soovitakse käesoleva direktiiviga muuta kinnipeetava maksu menetlused tõhusamaks ning tugevdada neid samal ajal maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste riski vastu.

¹ ELT C..., ..., lk

² ELT C..., ..., lk

- (2) Selleks et suurendada liikmesriikides võimalike maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste ärahoidmise ja tõkestamise suutlikkust, mida praegu pärsib üldine puudus usaldusväärsest ja õigeaegsest investoreid puudutavast teabest, on vaja ette näha võimalus kehtestada piiriülestelt väärtpaberiinvesteeringutelt ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise ühine raamistik, mis on vastupidav maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste riskile. See raamistik peaks lähendama üksteisele erinevaid liikmesriikides kohaldatavaid maksuvähenduse menetlusi ning tagama samal ajal väärtpaberite emitentidele, maksu kinnipidajatele, finantsvahendajatele ja liikmesriikidele investori isiku suhtes läbipaistvuse ja kindluse. Selleks peaks raamistik tuginema automatiseeritud menetlustele, nagu maksuresidentsuse tõendi (nii menetluse kui ka vormi) digitaliseerimine. Kõnealune raamistik peaks olema ka piisavalt paindlik, et võtta asjakohaselt arvesse eri liikmesriikides kohaldatavaid erinevaid süsteeme, ning tagama samas asjakohased kuritarvituste vastased vahendid, mille abil maandada maksupettuste, maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise riski. Sellega seoses tuleb arvesse võtta maksuhaldurite erinevaid seisukohti sõltuvalt kehtivast maksuvähenduse süsteemist. Tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi kohaselt on maksuhalduril pärast maksuvähenduse kohaldamist võimalik saada asjakohast teavet investorite ja makseahela kohta. Seevastu kui kohaldatakse maksutagastuse süsteemi, on oluline, et maksuhaldur saaks enne maksuvähenduse kohaldamist piisavalt teavet, et hinnata, kas maksuvähendust tuleks kohaldada. Mõlemas maksuvähenduse süsteemis kehtestatakse normid finantsvahendaja vastutuse kohta alusetu maksutagastuse korral. Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide suutlikkust reguleerida viise, kuidas sertifitseeritud finantsvahendajad saavad nõuda sisse direktiivis sätestatud kohustustega kohandumiseks või nende järgimiseks tehtud kulutusi.

- (2a) Võttes arvesse neid erinevusi ja ka proportsionaalsuse põhimõtet, ei tohiks käesoleva direktiivi sätteid, mis käsitlevad sertifitseeritud finantsvahendajate riiklikke registreid ja teabe esitamise kohustust, olla siduvad nende liikmesriikide jaoks, kellel on olemas terviklik tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem ja kelle turukapitalisatsiooni määr jääb allapoole teatavat künnist, nagu on määratletud käesolevas direktiivis. Eesmärk edendada ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise tõhusaid ja toimivaid süsteeme ühtsel turul tuleks lugeda saavutatuks, kui liikmesriigid, kes säilitavad oma riikliku maksuvähenduse süsteemi, vastavad mõlemale nimetatud kriteeriumile, nagu on määratletud käesolevas direktiivis. Esiteks vastab turukapitalisatsiooni kriteerium majanduse suurusele ja dividendimaksete võimalikule ulatusele. Väikese turukapitalisatsiooniga kaasneb dividendide väikeses mahus jaotamine ja seetõttu väiksem maksualaste kuritarvituste risk. Kui liikmesriik saavutab teatava ajavahemiku jooksul turukapitalisatsiooni määra või ületab seda, tuleks kohaldada pöördumatult käesoleva direktiivi ühiseid norme. Teiseks tuleks terviklikke tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteeme, mis võimaldavad kohaldada asjakohast maksumäära makse tegemise ajal lihtsal ja tõhusal viisil, käsitada samaväärsena käesolevas direktiivis sätestatud tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemiga. Need kriteeriumid koos saavad tagada, et investoritel on kogu ühtsel turul tegelik juurepääs ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise tõhusatele menetlustele kõikides liikmesriikides. Liikmesriikide puhul, kelle aktsiaturud on suhteliselt väikesed ja kus on piisavalt tõhus riiklik süsteem, ei saa nende süsteemide muutmist pidada proportsionaalseks. Peale selle, kuna käesoleva direktiivi ühised normid hõlmaksid peaaegu kogu ühtset turgu, saavutataks seega asjakohane lähenemine.

- (2b) Käesoleva direktiiviga ühtlustatakse investorite juurdepääs maksuvähenduse süsteemidele kõigis liikmesriikides, nähes ette tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi ja kiire maksutagastuse süsteemi reguleerimise, jättes liikmesriikidele siiski võimaluse säilitada tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemide riiklik reguleerimine teatavatel tingimustel ja võttes arvesse liikmesriikide majanduste arenguerinevusi, tagades samal ajal juurdepääsu maksuvähenduse süsteemidele liikmesriikides. Igal juhul, sõltuvalt riskihindamise kriteeriumidest, võivad asjaomased liikmesriigid, kes peavad seda asjakohaseks näiteks maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste vastase võitluse vahendite tugevdamise eesmärgil, kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud vahendeid.
- (2c) Selleks et riiklikku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi saaks pidada terviklikuks, peaks see sisaldama mitut käesolevas direktiivis sätestatud põhitunnust. See annab laialdase juurdepääsu füüsilisele isikule või üksusele, kellel on õigus sellisele maksuvähendusele. Riiklik süsteem näeb ette maksuvähenduse, kui maksumaksjal on selleks õigus, välja arvatud juhul, kui ta ei esita liikmesriigi poolt kindlaks määratud nõutavat teavet. Põhimõtteliselt ei tohi nõutav teave minna kaugemale artiklites 11, 12 või 13a osutatud andmetest. Riiklik süsteem võimaldab juurdepääsu nii otse- kui kaudsetele investeeringutele ning sellega ei tohiks tekitada muid täiendavaid turule sisenemise tõkkeid peale nende, mis on sätestatud artikli 10 lõikes 2. Seega ei peaks riiklik süsteem tagama mitte ainult õigusliku võimaluse maksuvähenduseks, vaid maksu tuleks ka *de facto* vähendada, kui maksumaksjal on selleks õigus. Riikliku süsteemiga ei tohiks kehtestada täiendavaid kohustusi, näiteks paralleelset aruandlussüsteemi. Liikmesriik peaks kehtestama normid, mis käsitlevad vastutust kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise eest ja karistusi, mida kohaldatakse tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi käsitlevate riigisiseste sätete rikkumise korral. Seoses turukapitalisatsiooni määra tingimusega peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitama nõutavad anded kooskõlas regulatiivsete tehniliste standarditega. Kui liikmesriik ei täida või enam ei täida vähemalt ühte eespool nimetatud kahest tingimusest (mis käsitlevad terviklikku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi ja turukapitalisatsiooni määra künnist), peaks ta võtma riigisisestesse õigusaktidesse üle kõik käesoleva direktiivi sätted.

- (3) Proportsionaalse lähenemisviisi tagamiseks peaks käesolev direktiiv hõlmama ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise menetlusi üksnes nendes liikmesriikides, kes kohaldavad kinnipeetavat maksu rahas makstavate dividendide või aktsiadi dividendide suhtes erineva määraga, sõltuvalt investori maksuresidentsusest. Sellisel juhul peavad liikmesriigid pakkuma maksuvähendust olukorras, kus maks peeti kinni kohaldatavast määrast kõrgema määraga. Liikmesriikidel peaks samuti olema võimalus rakendada samalaadseid menetlusi mitteresidentidele avalikult kaubeldavate võlakirjade eest tehtavate intressimaksete puhul, et muuta asjaomane maksuvähenduse menetlus tõhusamaks ja tagada maksumaksjate seas parem nõuete täitmine. Käesolevas direktiivis osutatud menetlused ei puuduta liikmesriike, kes dividendidelt või intressidelt ülemääraselt kinnipeetavate maksudega seoses maksuvähenduse menetlusi ei vaja. Kui ülemääraselt kinnipeetavate maksude vähendamine on vajalik ja selleks, et tagada ühine juurdepääs ülemääraselt kinnipeetavate maksude vähendamisele, tuleks käesoleva direktiiviga reguleerida tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise ühist süsteemi ja kiire maksutagastuse süsteemi, mida liikmesriigid peavad rakendama.
- (4) Arvestades, et investorid võivad asuda mis tahes liikmesriigis, tuleks kõikides liikmesriikides kohaldada ühtse digitaalse maksuresidentsuse tõendiga seotud norme. Tagamaks, et kõigil ELi maksumaksjatel on juurdepääs ühisele, asjakohasele ja tõhusale maksuresidentsuse tõendile, peaksid liikmesriigid kasutama maksuresidentsuse tõendite väljastamiseks automaatseid menetlusi, et kohaldada tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi, terviklikku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi, kiire maksutagastuse süsteemi või standardse maksutagastuse süsteemi, et vähendada ülemääraselt kinnipeetavat maksu dividendidelt, mida makstakse avalikult kaubeldavate aktsiate eest, või asjakohasel juhul intressidelt, mida makstakse avalikult kaubeldavate võlakirjade eest. Lisaks tuleks digitaalsed maksuresidentsuse tõendid väljastada samal äratuntaval ja vastuvõetaval digitaalsel kujul ning nende sisu peaks olema sama.

Suurema tõhususe tagamiseks peaks tõend hõlmama maksimaalset ajavahemikku kalendriaastast või eelarveaastast (nt kalendriaasta piire ületav eelarveaasta või ühest kalendriaastast pikem eelarveaasta), mille kohta tõend on välja antud, ning olema kehtiv, et tõendada residentsust hõlmatud ajavahemikul. Tõendi väljastanud liikmesriigil peaks olema võimalik digitaalne maksuresidentsuse tõend täielikult või osaliselt kehtetuks tunnistada, kui maksuhalduril on tõendeid selle kohta, et maksumaksja ei ole kogu hõlmatud perioodi või selle osa jooksul tõendi väljastanud liikmesriigi resident. Selleks et võimaldada ELi üksuste tõhusat tuvastamist, peaks tõend sisaldama maksukohustuslasena registreerimise numbrit või selle puudumise korral (kui asjaomane liikmesriik sellist numbrit maksumaksjatele ei väljasta) maksustamisel kasutatavat funktsionaalset ekvivalenti, ning juhul, kui tõendi väljastanud asutusel on need andmed, Euroopa kordumatut tunnust (EUID) või juriidilise isiku tunnust (LEI) või juriidilise isiku registreerimisnumbrit, mis kehtib kogu hõlmatud perioodi vältel. Kui füüsilisel isikul puudub maksukohustuslasena registreerimise number, sest elukohaliikmesriik ei anna maksumaksjatele sellist numbrit, on ette nähtud ka funktsionaalse ekvivalendi kasutamine maksustamise eesmärgil. Kasutatavad tunnused peaksid kehtima kogu hõlmatud perioodi jooksul. Kui see on asjakohane, sisaldab digitaalne maksuresidentsuse tõend viidet topeltnaksumustamise vältimise lepingule, mis on sõlmitud riigiga, mille maksuresidendina käsitamist maksumaksja taotleb. Selleks et tuluallikaliikmesriik tunnistaks digitaalset maksuresidentsuse tõendit kehtiva tõendina residentsuse kohta juhul, kui kinnipeetava maksu vähendamist taotletakse topeltnaksumustamise lepingu sätete alusel, on oluline, et kohaldatav topeltnaksumustamise leping oleks digitaalsel maksuresidentsuse tõendil nimetatud. Väljastav asutus võib otsustada, et asjaomasel tõendil on viide rohkem kui ühele kohaldatavale topeltnaksumustamise vältimise lepingule. Kuigi digitaalne maksuresidentsuse tõend on peamiselt ette nähtud kinnipeetava maksu menetluste rakendamiseks, võib sel olla ka laiem kohaldamisala ja seda võidakse lisaks kinnipeetava maksu menetlustele kasutada ka maksuresidentsuse tõendamiseks. Kinnipeetava maksu vähendamise menetluste kohaldamisel ei tohi digitaalne maksuresidentsuse tõend sisaldada täiendavat teavet. Digitaalne maksuresidentsuse tõend väljastatakse üks kord kalendriaasta jooksul või üks kord eelarveaasta jooksul, isegi kui sama maksumaksja investeerib mitu korda samasse tuluallikaliikmesriiki, tingimusel et maksumaksja maksuresidentsus jääb samaks.

- (5) Selleks et saavutada eesmärk tagada tõhusamad ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise menetlused, tuleks kogu liidus rakendada ühiseid menetlusi, mis võimaldavad saada investori isiku kohta kiiresti selget ja turvalist teavet, eelkõige suure investoribaasi korral, st seoses avalikult kaubeldavatesse väärtpaberitesse tehtavate investeeringutega, mille puhul on üksikinvestorite isikut keeruline tuvastada. Sellised menetlused peaksid teise sammuna võimaldama ka makse tegemise ajal sobiva maksumäära kohaldamist (tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamine) või ülemääraselt tasutud maksusumma kiiret tagastamist. Kuna piiriülesed investeeringud hõlmavad tavaliselt finantsvahendajate makseahelat, peaksid asjakohased menetlused võimaldama samuti jälgida ja tuvastada ahela osaks olevaid vahendajaid ning seega ka tuluvoogu väärtpaberi emitendilt registreeritud omanikuni ja saada teavet investeeringu allikaks oleva investori kohta. Kõige levinumad investeerimiskokkulepped hõlmavad tavaliselt kontohaldurist pankka või muud investeerimisüksust (nt maakler), kes investeeringu allikaks oleva investori eest hoiab oma nimel väärtpabereid. Seda liiki kokkulepete puhul peetakse väärtpaberitega seoses registreeritud omanikuks investeeringu allikaks olevat investorit. Liikmesriigid, kes kohaldavad väärtpaberitulult kinnipeetavat maksu ja näevad ette ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamist ning kellel ei ole terviklikku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi või kelle turukapitalisatsiooni määr on võrdne käesolevas direktiivis sätestatud künnisega või ületab seda, peaksid seetõttu looma riikliku registri nende finantsvahendajate kohta, kellel on makseahelas oluline roll, ja seda registrit pidama. Registreeritud finantsvahendajatelt tuleks (kui see on asjakohane) nõuda, et nad esitaksid neile kättesaadava teabe nende käideldavate dividendi- või intressimaksete kohta. Nõutav teave peaks piirduma teabega, mis on vajalik makseahela rekonstrueerimiseks ja on seega kasulik pettuste või kuritarvituste riski vältimiseks, niivõrd kui selline teave on aruandvale vahendajale kättesaadav. Liikmesriigid, kes kohaldavad intressidelt kinnipeetavat erinevate määradega maksu ja peavad rakendama samalaadseid maksuvähenduse menetlusi või kellel on dividendide maksmise osas kehtestatud terviklik tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem ja kelle turukapitalisatsiooni määr jääb allapoole käesolevas direktiivis sätestatud künnist, võivad samuti kaaluda loodud riikliku registri kasutamist vastavalt olukorrale.

- (6) Kuna kõige sagedamini on väärtpaberimaksete ahelas finantsvahendajateks suured finantsinstitutsioonid, nagu on määratletud kapitalinõuete määruses, ja ka väärtpaberite keskdepositooriumid, kes osutavad maksu kinnipidaja teenuseid, peaksid need üksused olema kohustatud taotlema registreerimist liikmesriikide riiklikes registrites. Kui need registreerimiskohustusega üksused tegutsevad mis tahes liikmesriigis asuva filiaali või filiaalide või ühe või enama tütarettevõtja kaudu, peaks neil üksustel olema lubatud valida, kas nad täidavad registreerimiskohustust igas tuluallikaliikmesriigis kas ühe sertifitseeritud finantsvahendajana kontserni tasandil või individuaalselt filiaali või tütarettevõtja tasandil või nende kombinatsioonina. Teistel finantsvahendajatel peaks samuti olema lubatud taotleda registreerimist liikmesriikide riiklikes registrites nende äranägemisel. Mõlemas olukorras, ükskõik kas kohustusliku või vabatahtliku registreerimise alusel, peaks finantsvahendajatel olema paindlikkus registreerida ennast ise või olla esindatud nende nimel tegutseva teise finantsvahendaja poolt, et minimeerida halduskulusid ja mõju sellele, kuidas nad soovivad oma tegevust korraldada. Registreerimist peaks taotlema finantsvahendaja ise, esitades taotluse Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali kaudu, mis peaks toimima ühtse kontaktpunktina. Need taotlused tuleks edastada Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali kaudu asjaomastele liikmesriikidele. Seejärel peaksid liikmesriigid tegema otsuse registreerimistaotluse kohta. Seepärast peaks portaal olema vahend, mis kajastab liikmesriikide otsuseid finantsvahendajate registreerimise kohta.

Käesoleva direktiiviga tuleks ette näha ka normid sellise registreerimise nõuete ja registreerimisest keeldumise kohta. Registreerimisest keeldumise korral peaks finantsvahendajatel siiski olema lubatud taotleda registreerimist hilisemas etapis, kui tagasilükkamise põhjused on kõrvaldatud. Pärast registreerimist tuleks finantsvahendajaid käsitada asjaomases liikmesriigis sertifitseeritud finantsvahendajatena ning nende suhtes tuleks kohaldada käesoleva direktiivi kohaseid asjakohaseid aruandlus- ja teatamiskohustusi ning samal ajal tuleks neile anda õigus taotleda käesolevas direktiivis sätestatud maksuvähenduse menetluste kohaldamist. Liikmesriigid peaksid ajakohastama Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali seoses sertifitseeritud finantsvahendaja registreerimisega. Käesoleva direktiiviga tuleks ette näha ka normid riiklikust registrist kustutamise või maksuvähenduse süsteemidele juurdepääsu keelamise kohta. Kui liikmesriik otsustab finantsvahendaja registrist kustutada, keeldub talle maksuvähenduse süsteemidele juurdepääsu andmisest või lükkab registreerimistaotluse tagasi, peaks ta vastavalt ajakohastama Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali. Sellise teate eesmärk on võimaldada neil hinnata võetud meetmeid, registrist kustutamist või juurdepääsu andmisest keeldumist ning võtta seda arvesse, kui sama finantsvahendaja esitab tulevikus uue registreerimistaotluse nende riiklikus registris. Asjaomaste isikute õiguste ja kohustuste suhtes kohaldatakse asjaomaste liikmesriikide õigusakte, sealhulgas seoses riiklikus registris registreerimise ja sellest kustutamise kohta tehtud liikmesriigi otsuse edasikaebamise õigusega.

- (7) Selleks et tagada dividendi- või intressimakseid saava investori isiku ja temaga seotud asjaolude ning emitendilt lähtuva maksevoo suhtes suurem läbipaistvus, peaksid sertifitseeritud finantsvahendajad esitama konkreetse tähtaja jooksul asjakohase teabe. Käesolevas direktiivis tuleks ette näha kaks aruandlusvõimalust: otsene ja kaudne aruandlus. Kui aruandlus on otsene, peaks sertifitseeritud finantsvahendaja esitama aruande otse tuluallikaliikmesriigi pädevale asutusele. Kui aruandlus on kaudne, peaksid sertifitseeritud finantsvahendajad kogu väärtpaberimaksete ahelas esitama teabe järjestikusest ning seoses nende sertifitseeritud finantsvahendajate positsiooniga väärtpaberimaksete ahelas, milles nad osalevad. Tulemuseks peaks olema see, et see teave jõuab maksu kinnipidajani või määratud sertifitseeritud finantsvahendajani, kes esitab teabe tuluallikaliikmesriigi pädevale asutusele. Esitatud andmed peaksid hõlmama teavet asjaomase investori nõuetele vastavuse kohta, kuid peaksid piirduma teabega, mis on kättesaadav aruandvale sertifitseeritud finantsvahendajale. Finantsvahendajatel, kes ei ole kohustatud sertifitseeritud finantsvahendajana registreeruma ja kes on otsustanud seda mitte teha, ei peaks olema käesoleva direktiivi kohast aruandluskohustust. Teave selliste vahendajate käideldavate maksete kohta, kes ei ole sertifitseeritud finantsvahendajad, on siiski oluline, et võimaldada makseahela õiget rekonstrueerimist enne käesolevas direktiivis sätestatud maksuvähenduse süsteemide kohaldamist.

- (7a) Selleks et tagada teabelünkade puudumine makseahelas ja võimaldada investoritel pääseda ligi maksuvähenduse menetlustele, peaks direktiiv võimaldama sertifitseeritud finantsvahendajal, kes ei pruugi olla otseselt kaasatud konkreetsesse makseahelasse, võtta selles ahelas sellise finantsvahendaja roll, kes ei ole sertifitseeritud finantsvahendaja. See tähendab, et sertifitseeritud finantsvahendaja täidab ülesandeid ja kohustusi, mis on seotud teabe esitamise ja maksuvähenduse süsteemiga ning mida finantsvahendaja täidaks, kui ta oleks sertifitseeritud finantsvahendaja. Sellise finantsvahendajate vahelise kokkuleppe kaudu peaks maksuhalduritel olema võimalik saada kogu asjakohast teavet ja tõhusalt ühitada teavet kogu makseahela ulatuses ning investoritel peaks olema juurdepääs maksuvähenduse süsteemile, isegi juhul, kui tegemist on finantsvahendajaga, kes ei ole registreeritud liikmesriigis ega ole seotud käesoleva direktiivi kohaste kohustustega.
- (7b) Käesolev direktiiv ei tohiks siiski takistada sertifitseeritud finantsvahendajatel oma käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmisega seotud ülesandeid edasi anda. Seepärast peaks sertifitseeritud finantsvahendajal olema lubatud tugineda kolmandale isikule, et täita asjakohaseid kohustusi seoses kinnipeetava maksu menetlustega. Igal juhul peaks nende kohustuste täitmise eest vastutama sertifitseeritud finantsvahendaja, kes on oma ülesanded edasi andnud.

- (8) Selleks et kapitaliturgude liit oleks tulemuslikum ja konkurentsivõimelisem, tuleks lihtsustada ja kiirendada väärtpaberitulult ülemääraselt kinnipeetavate maksude vähendamise menetlusi, kui asjaomased sertifitseeritud finantsvahendajad on esitanud piisava teabe, muu hulgas investori isiku kohta. Asjaomased sertifitseeritud finantsvahendajad on kõik investori ja väärtpaberite emitendi vahelises väärtpaberimaksete ahelas osalevad sertifitseeritud finantsvahendajad, kellelt võidakse nõuda ka teabe esitamist sertifitseerimata finantsvahendajate poolt ahelas tehtud maksete kohta. Võttes arvesse liikmesriikide eri lähenemisviise, tuleks ette näha kahte liiki menetlused. Esiteks tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamine, kohaldades kinnipidamise ajal otseselt asjakohast maksumäära. Teiseks kiire maksutagastuse süsteem, mille puhul sellise tagastustaotluse esitab sertifitseeritud finantsvahendaja ja tuluallikaliikmesriigi maksuhaldur menetleb seda käesolevas direktiivis sätestatud tähtaja jooksul. Kui maksutagastusi ei menetleta nimetatud tähtaja jooksul, kohaldatakse viivist, kui riigisisestes õigusaktides on sellised sätted ette nähtud. III peatükki kohaldavatel liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem või kiire maksutagastuse süsteem või nende kombinatsioon, tagades, et vähemalt üks süsteem on kõigile investoritele kättesaadav vastavalt käesoleva direktiivi nõuetele. Nendel liikmesriikidel peaks olema võimalik piirata ühe süsteemi kasutamist ainult konkreetsete juhtudega, näiteks väikese riskiga stsenaariumide puhul, tingimusel et teine süsteem on kättesaadav kõigi muude direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate juhtumite puhul. Direktiivi kohaldamisalast välja jäävate maksete suhtes – nagu börsil noteeritud äriühingutelt saadud dividendid, mida makstakse tuluallikaliikmesriigi residendist registreeritud omanikele, või börsil noteerimata äriühingutelt saadud dividendid, või intressid, kui liikmesriik ei ole otsustanud kohaldada käesolevat direktiivi intressimaksete suhtes – võib siiski kohaldada ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamist, tehes seda vastavate menetluste suhtes kohaldatava riikliku süsteemi alusel.

Kui direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate maksete puhul ei ole täidetud direktiivi asjakohased nõuded või kui asjaomane investor seda soovib, peaksid liikmesriigid kohaldama direktiivis sätestatud kiirmenetluste varusüsteemina riiklikku standardset ülemääraselt kinnipeetava maksu tagastamise korda. Investorid või nende volitatud esindajad, kellel on õigus maksuvähendusele, võivad liikmesriigis makstud ülemääraselt kinnipeetavat maksu tagasi nõuda üksnes siis, kui sertifitseeritud finantsvahendaja ei kasutanud tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamist või kiire maksutagastuse menetlust.

- (8a) Liikmesriikidel peaks olema võimalik jõustada pettusevastaseid meetmeid ja viia enne kiire maksutagastuse taotluse menetlemist läbi põhjalikke uurimisi, kui esineb maksupettuste või maksualaste kuritarvituste risk. Selleks peaks liikmesriikidel olema õigus maksutagastuse taotlus teatavatel tingimustel tagasi lükata. Need tingimused peaksid hõlmama juhtumeid, kus taotluse nõuded ei ole täidetud või kus makseahelat ei ole võimalik rekonstrueerida. Maksutagastuse taotluse võib tagasi lükata samuti siis, kui liikmesriik otsustab alata kontrollimenetluse või maksuauditi, mis põhineb riskihindamise kriteeriumidel. Neid kontrollimenetlusi või maksuauditeid võib kohaldada iga juhtumi korral, mille puhul tehakse kindlaks, et need kujutavad maksupettuste või maksualaste kuritarvituste riski.

- (9) Selleks et kaitsta ülemääraselt kinnipeetavate maksude vähendamise süsteeme, peaksid riiklikku registrit pidavad liikmesriigid samuti nõudma, et sertifitseeritud finantsvahendajad kontrolliksid, kas maksuvähendust taotleda soovivad investorid vastavad nõuetele. Eelkõige peaksid sertifitseeritud finantsvahendajad saama asjaomaselt investorilt maksuresidentsuse tõendi ja kinnituse selle kohta, et sellisel investoril on vastavalt tuluallikaliikmesriigi õigusaktidele või topeltmaksustamise vältimise lepingule õigus kinnipeetava maksu vähendamisele, ning kui tuluallikaliikmesriik seda nõuab, et ta on dividendide või intressimaksetega seoses tegelik tulusaaja vastavalt tuluallikaliikmesriigi riigisisestele õigusaktidele või topeltmaksustamise vältimise lepingule, nagu on kirjeldatud OECD maksualase näidislepingu artikli 10 või artikli 11 kommentaaris. Seega on tuluallikaliikmesriikidel võimalus nõuda tegeliku tulusaaja deklareerimist. Sertifitseeritud finantsvahendajad peaksid olema kohustatud kontrollima, milline on kohaldatav kinnipeetava maksu määr olenevalt investori konkreetsetest asjaoludest, ja andma teada, kas nad on teadlikud alusvaraks olevate väärtpaberitega seotud mis tahes finantskokkuleppest, mis ei ole enne dividendikuupäeva arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud. Selles kontekstis tuleks seda kohustust mõista nii, et investorile (s.t oma kliendile) lähim sertifitseeritud finantsvahendaja peaks võtma mõistlikke meetmeid selliste kontrollide heas usus läbiviimiseks. Näiteks peaksid sertifitseeritud finantsvahendajad kontrollima, kas digitaalsel maksuresidentsuse tõendil või samaväärsel tõendil esitatud teave või investori kinnitusel esitatud teave ei ole vastuolus teabega, mida need sertifitseeritud finantsvahendajad on kogunud oma klientide kohta oma tavapärase äritegevuse käigus, näiteks investori kontot käsitleva teabega ja muu teabega, mida nad võivad olla kogunud põhimõtte „tunne oma klienti“ järgimise tulemusel. Seetõttu ei tuleks sertifitseeritud finantsvahendajatelt nõuda täiendavate kontrollide tegemist ning oma klientidelt lisateabe küsimist ja kogumist. Lisaks tuleks investorilt nõuda, et ta teavitaks finantsvahendajat kõigist asjaomaste asjaolude muutustest. Liikmesriigid võivad lubada hoolsuskohustuse täitmist kord aastas, välja arvatud juhul, kui sertifitseeritud finantsvahendaja teab või tal on põhjust teada, et asjaolud on muutunud või teave on ebaõige või ebausaldusväärne.

- (9a) Nn FASTER-menetluste (ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamise kiiremad ja turvalisemad menetlused) kohaldamiseks peab olema täidetud tingimus, et registreeritud omanik (kas füüsiline isik või üksus, kellel on väärtpaberite omanikuna õigus saada dividende või intresse) on ühtlasi isik, kellel on õigus kinnipeetava maksu vähendamisele vastavalt tuluallikaliikmesriigi riigisisestele õigusaktidele või topeltmaksustamise vältimise lepingule, kui see on asjakohane. Kui registreeritud omanik on ühtlasi isik, kellel on õigus maksuvähendusele, saab kohaldada ainult otseinvesteeringuid käsitlevaid sätteid.
- Olukordades, kus registreeritud omaniku ja maksuvähendusele õigust omava isiku puhul ei ole tegemist sama isikuga, võib kohaldada kaudseid investeeringuid käsitlevaid sätteid. Need erisätted on ette nähtud selleks, et võimaldada maksuvähendust juhtudel, kui teatavatel investeerimisfondidel või nende investoritel võib olla õigus maksuvähendusele, kuid nad ei ole registreeritud omanikud, sest väärtpabereid hoiab teine juriidiline isik või maksustamise seisukohast läbipaistev investeerimisfond. Kaudseid investeeringuid käsitlevad sätted tagavad seaduslikele investoritele juurdepääsu direktiiviga kehtestatud menetlustele. Seepärast peaksid liikmesriigid investeerimisfondi tõlgendamisel hõlmama investeerimisfondid, kes võivad taotleda ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamist enda nimel või kelle eest võivad sellise taotluse esitada investeerimisfondis osalust omavad ja maksuvähendusele õigust omavad investorid, tuginedes seejuures tuluallikaliikmesriigi riigisisestele õigusaktidele või topeltmaksustamise vältimise lepingule. Kui sertifitseeritud finantsvahendaja osaleb kaudsetes investeeringutes, peab ta siiski täitma hooldsuskohustuse nõudeid. Lisaks võib sertifitseeritud finantsvahendajat pidada vastutavaks maksutulu saamata jäämise korral.

- (10) On teada, et väärtpaberite kogu või osalise omandiõiguse ja/või asjakohaste investeerimisriskide üleminemiseks võidakse kasutada finantskokkuleppeid. Samuti on tõendeid, et selliseid kokkuleppeid on kasutatud dividendiarbitraaži ja nn dividendide koorimise skeemides, nagu *cum-ex*- ja *cum-cum*-skeemid, et ainsa eesmärgina saada maksutagastust, kui selleks õigust ei ole, või suurendada seda tagasimakstavat summat, millele investoril tegelikult õigus on. Selliseid kokkuleppeid nagu futuurlepingud, repotehingud, väärtpaberite laenamine ja laenuks võtmine, ostu-tagasimüügi tehingud või müügi-tagasiostu tehingud, tuletisinstrumendid, võimenduslaenu tehingud ja hinnavahelepingud võib käsitada finantskokkulepetena, kui need tähendavad ajutist või püsivat eristumist investeringuga seotud majanduslikke riske kandva füüsilise isiku või üksuse ning aktsia või alusvara õiguste juriidilise omaniku vahel. Need näited ei ole ammendavad. Lisaks valitseb seisukoht, et omandiõigust ei anta väärtpaberite ostjale või laenuks võtjale üle, kui majanduslik risk jääb väärtpaberite müüjale või laenajale õiguslike tehingute, näiteks väärtpaberite laenamise, optsoonide või futuurlepingute kaudu. Finantskokkuleppena võib käsitada mis tahes kokkulepet, mille kohaselt asjaomaste osapoolte vahel dividende hüvitatakse.

Asjaomastele osapooltele ei maksta alati rahalist hüvitist, vaid neile võidakse maksta hüvitist ka kaudsemal viisil, nagu väärtpaberite või tuletisinstrumentide hinnaerinevus. Teave finantskokkulepete kohta on maksuhalduritele vajalik, et võidelda maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste vastu. Kui aruandlus on otsene, tuleks seda teavet nõuda üksnes nendelt sertifitseeritud finantsvahendajatelt, kes oma positsiooni tõttu ahelas võisid olla otseselt kaasatud asjaomasesse finantskokkuleppesse, mis kehtib sertifitseeritud finantsvahendajate puhul, kes taotlevad maksuvähendust. Kui aruandlus on kaudne, peab teabe finantskokkulepete kohta esitama registreeritud omaniku sertifitseeritud finantsvahendaja ning see teave tuleks esitada kogu väärtpaberimaksete ahelas järjestikusest, nii et see jõuab lõpuks maksu kinnipidajani või määratud sertifitseeritud finantsvahendajani. See tähendab, et teised aruandvad sertifitseeritud finantsvahendajad peavad edastama teabe kõnealuste finantskokkulepete kohta maksu kinnipidajatele või määratud sertifitseeritud finantsvahendajatele, isegi kui need aruandvad sertifitseeritud finantsvahendajad ei ole asjaomase finantskokkuleppega otseselt seotud. Finantskokkuleppeid käsitlevat aruandlust ei tuleks nõuda võlakirjade ja intressimaksete puhul.

- (10a) Liikmesriikidel peaks olema võimalik piirata tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise või kiire maksutagastuse menetluste kasutamist juhtudega, kus on suur maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste risk. Seepärast on asjakohane näha ette loetelu sellistest juhtudest, kus liikmesriikidel on võimalus maksuvähenduse taotlused tagasi lükata ja teha täiendavaid kontrolle. Selleks et võtta arvesse riikide õigussüsteemide ja eelkõige maksuriskide hindamise erinevusi, ei tohiks selline loetelu olla kohustuslik ning liikmesriikidel peaks olema õigus otsustada, milliste juhtumite suhtes tuleks kohaldada standardset maksutagastuse menetlust. Liikmesriigid peaksid tagama, et käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud riigisiseste õigusaktidega ei ole lubatud, et juhtumite korral, mille puhul peavad liikmesriigid riski suureks, võidakse kohaldada tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamist või kiiret maksutagastust. Selle meetmega tagataks, et maksuhalduritel on paremad võimalused võidelda kuritarvituslike skeemide vastu, kuna neil oleks võimalik teha täiendavaid kontrolle, et teha kindlaks, kas maksuvähenduse taotlused on põhjendatud ja kas need tuleks rahuldada. Üks sellistest juhtudest puudutab dividendi brutosummaga seotud künnist. See künnis tuleks arvutada registreeritud omaniku kohta või investori kohta, kellel on õigus ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisele, kui registreeritud omanik on investeerimisfond või selle määratud juriidiline isik. Seda künnist ei tuleks kohaldada, kui asjaomasel investeerimisfondil, mis on asutatud ja mida reguleeritakse ELis, liikmesriigi kohustuslikul pensioniskeemil või tööandja kogumispensioni asutusel, mis on registreeritud või saanud tegevusloa liikmesriigis vastavalt direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 9 lõikele 1, on õigus maksuvähendusele. Need ettevõtjad, skeemid ja asutused on rangelt reguleeritud ja nende suhtes kohaldatakse pädevate riigiasutuste järelevalvet ja põhjalikke sisekontrolle. See tagab vastavuse asjakohastele õigusnormidele ning minimeerib maksupettuste ja maksualaste kuritarvituste riski. Siiski on juhtumeid, kus maksumaksjad saaksid taotleda kinnipeetava maksu vähendatud määra, mis tugineb liikmesriigi õigusnormidega rakendatud ELi õigusaktidele.

Tavaliselt on see nii juhul, kui liikmesriigi õiguses tagatakse, et asutamisvabadus või kapitali vaba liikumine antakse võrdselt nii riigisisestele kui ka välismaistele võrreldavatele olukordadele, või juhul, kui võetakse üle direktiiv. Sellised juhtumid võivad nõuda kontrollimist, eelkõige selleks, et hinnata olukordade võrreldavust ja liikmesriigi õiguse kohaldatavust piiriüleste juhtumite suhtes. Sellistel asjaoludel peaks liikmesriikidel olema võimalik käsitleda neid juhtumeid mis tahes olemasoleva riikliku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi alusel, kui selline süsteem nõuab sellist kontrolli ning sellega vähendatakse ülemääraselt kinnipeetavat maksu selliste juhtumite puhul kõige kiiremal ja ohutumal viisil.

- (10b) Võttes arvesse sertifitseeritud finantsvahendajatele usaldatud olulist rolli täieliku ja õige teabe esitamisel, mis on kinnipeetava maksu vähendamise või maksutagastuse aluseks, on asjakohane, et liikmesriikide riigisisest õigusaktid sisaldaksid vähemalt norme, mille kohaselt saab sertifitseeritud finantsvahendajaid võtta vastutusele kogu või osa tulu eest, mis jäi kinnipeetavast maksust saamata, kuna sertifitseeritud finantsvahendaja jättis täielikult või osaliselt täitmata käesoleva direktiivi põhikohustused. Liikmesriigid võivad oma riigisiseste õigusaktidega kehtestada maksuvähendust taotlevatele sertifitseeritud finantsvahendajatele range solidaarvastutuse. Lisaks tuleks vastutuse muid aspekte jätkuvalt täielikult reguleerida liikmesriikide riigisiseste õigusaktidega. See võib hõlmata ühiselt või solidaarselt tegutsevaid maksu kinnipidajaid, kes ei tegutse sertifitseeritud finantsvahendajatena, ning juhtumeid, mis on seotud selliste registreeritud omanike ja investorite otsese või kaudse vastutusega, kes esitavad sertifitseeritud finantsvahendajatele mittetäielikku või ebaõiget teavet. Käesolevas direktiivis ei määratleta standardse maksutagastuse süsteemiga seotud vastutuse norme.
- (11) Kohaldatavate normide tõhususe tagamiseks peaksid liikmesriigid sätestama normid, mis käsitlevad käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud liikmesriigi sätete rikkumise korral kohaldatavaid karistusi. Need karistused peaksid olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

- (12) Käesoleva direktiivi nõuetekohane ülevõtmine igas asjaomases liikmesriigis on äärmiselt oluline nii kogu kapitaliturgude liidu edendamiseks kui ka liikmesriikide maksutulu kaitsmiseks. Sellest tulenevalt peaksid liikmesriigid esitama komisjonile korrapäraselt statistilist teavet, mis puudutab käesoleva direktiivi alusel vastu võetud riiklike meetmete rakendamist ja järgimise tagamist nende territooriumil. Komisjon peaks liikmesriikide esitatud teabe ja muude kättesaadavate andmete põhjal hindama kohaldatavate õigusnormide tulemuslikkust. Sellega seoses peaks komisjon kaaluma käesoleva direktiiviga kehtestatud normide ajakohastamise vajadust.
- (13) Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühetaolised rakendamistingimused, eelkõige digitaalse maksuresidentsuse tõendi, Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali, finantsvahendajate aruandluse, registreeritud omaniku kinnituse ja käesoleva direktiivi kohase maksuvähenduse taotluse puhul, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused võtta vastu piiratud arvu elementidega tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011³.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (14) Käesoleva direktiivi raames isikuandmete töötlemise korral tuleks järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/679. Andmete töötlemine on käesolevas direktiivis sätestatud ka üldise avaliku huvi teenimise eesmärgil, nimelt maksustamise ning maksupettuste, maksudest kõrvalehoidmise ja maksustamise vältimise vastu võitlemise, maksutulude kaitsmise ja õiglase maksustamise edendamise valdkonnas, mis suurendavad sotsiaalse, poliitilise ja majandusliku kaasamise võimalusi liikmesriikides. Seepärast peaks liikmesriikidel käesoleva direktiivi nõuetekohaseks kohaldamiseks ja nende üldist avalikku huvi teenivate eesmärkide kaitsmiseks olema võimalik piirata määruses (EL) 2016/679 sätestatud teatavate andmesubjekti õiguste ulatust. Sellised piirangud ei tohiks siiski minna kaugemale sellest, mis on rangelt vajalik eespool nimetatud eesmärkide saavutamiseks. Seoses lisateabega, mida võidakse käesoleva direktiivi kohaselt nõuda maksumaksja maksuresidentsuse tõendamiseks, tuleks füüsilise isikuga seotud teabe kogumist käsitada nii, et see piirdub füüsilise isiku tuvastamisega.
- (15) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda asjaomaste tehingute piiriülese laadi ja siseturul tervikuna nõuete täitmisega seotud kulude vähendamise vajaduse tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (16) Euroopa Andmekaitseinspektoriga konsulteeriti kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2018/1725⁴ artikliga 42,

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas direktiivis sätestatakse õigusnormid, mis käsitlevad digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastamist liikmesriikide poolt ning korda, mille alusel rakendatakse maksuvähendust mis tahes ülemääraselt kinnipeetava maksu puhul, mille liikmesriik võib kinni pidada avalikult kaubeldavate aktsiate dividendidelt ja asjakohasel juhul avalikult kaubeldavate võlakirjade intressidelt, mida makstakse registreeritud omanikele, kes on maksuresidendid väljaspool seda liikmesriiki.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. I ja IV peatükki kohaldatakse kõikide liikmesriikide suhtes. II peatükki kohaldatakse kõikide liikmesriikide suhtes seoses kõikide füüsiliste isikute ja üksustega, kes on nende jurisdiktsioonis maksuresidendid.
2. III peatükki kohaldatakse pöördumatult kõikide liikmesriikide suhtes, kes kohaldavad maksuvähendust ülemääraselt kinnipeetava maksu puhul, mis peetakse kinni selliste avalikult kaubeldavate aktsiate dividendidelt, mille on emiteerinud nende jurisdiktsiooni kuuluv resident, kui neil ei ole sellistel juhtudel kohaldatavat terviklikku tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi või kui nende turukapitalisatsiooni määr on igal neljal järjestikusel aastal 1,5 % või rohkem, nagu on märgitud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve neljas viimases väljaandes, mis on kättesaadavad käesoleva direktiivi ülevõtmise tähtpäeval.
3. [välja jäetud]

4. Liikmesriigid, kellel on terviklik tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem, mida kohaldatakse ülemääraselt kinnipeetava maksu puhul, mis peetakse kinni selliste avalikult kaubeldavate aktsiate dividendidelt, mille on emiteerinud nende jurisdiktsiooni kuuluv resident, võivad pöördumatult kohaldada III peatükki, kui nende turukapitalisatsiooni määr on vähemalt ühel neljast järjestikusest aastast alla 1,5 %, nagu on märgitud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve neljas viimases väljaandes, mis on kättesaadavad käesoleva direktiivi ülevõtmise tähtpäeval.
5. Liikmesriigid kohaldavad III peatükki pöördumatult viie aasta jooksul alates sellest, kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve avaldab neljandat aastat järjest andmed, mis näitavad, et nende turukapitalisatsiooni määra sihttase 1,5 % on saavutatud või ületatud igal neljal järjestikusel aastal.
6. Liikmesriigid, kes kohaldavad maksuvähendust ülemääraselt kinnipeetava maksu puhul, mis peetakse kinni selliste avalikult kaubeldavate võlakirjade eest makstud intressidelt, mille on emiteerinud nende jurisdiktsiooni kuuluv resident, võivad kohaldada III peatükki.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „ülemääraselt kinnipeetav maks“ – järgmise kahe summa vahe: maks, mille liikmesriik peab üldise riigisisese määra alusel kinni mitteresidendist omanikule makstavatelt väärtpaberi dividendidelt või intressidelt, ja madalam kinnipeetav maks, mida see liikmesriik kohaldab samade dividendide või intresside suhtes kas topeltmaksustamise vältimise lepingu või konkreetsete riigisiseste õigusaktide alusel vastavalt sellele, nagu on asjakohane;
- 2) „avalikult kaubeldav aktsia“ – aktsia, mis on võetud kauplemisele reguleeritud turul või millega kaubeldakse mitmepoolses kauplemissüsteemis, nagu on määratletud 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktides 21 ja 22;

- 3) „avalikult kaubeldav võlakiri“ – võlakiri, mis on võetud kauplemisele reguleeritud turul või millega kaubeldakse mitmepoolses kauplemissüsteemis või organiseeritud kauplemissüsteemis, nagu on määratletud vastavalt 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktides 21, 22 ja 23;
- 4) „finantsvahendaja“ – 23. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 909/2014 artikli 2 punktis 1 määratletud väärtpaberite keskdepositoorium, määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidasutus või direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud investeerimisühing, või selliste üksuste filiaal, või kolmanda riigi juriidiline isik, kellel on kolmandast riigist asukohariigi võrreldavate õigusaktide alusel lubatud osutada teenuseid, mis on võrreldavad teenustega, mida osutavad väärtpaberite keskdepositoorium, krediidasutus või investeerimisühing või selliste üksuste filiaal, ning kes on osa väärtpabereid emiteeriva üksuse ja selliste väärtpaberite eest makseid saava registreeritud omaniku vahelisest väärtpaberimaksete ahelast;
- 4a) „üksus“ – juriidiline isik või õiguslik üksus, sealhulgas, kuid mitte ainult äriühing, täisühing, usaldushaldus või sihtasutus;
- 4b) „investeerimisfond“ – direktiivi 2009/65/EÜ artikli 1 lõikes 2 määratletud vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtja (eurofond), Euroopa Liidus asutatud alternatiivne investeerimisfond (ELi AIF) või alternatiivne investeerimisfond, mida valitseb Euroopa Liidus asutatud alternatiivse investeerimisfondi valitseja (ELi AIFi valitseja), nagu on määratletud vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis k ja l, või mis tahes muu investeerimisfond, millel on tuluallikaliikmesriigi õigusaktide või topeltmaksustamise vältimise lepingu alusel õigus ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisele, või investeerimisfond, mille investeeringu allikaks olevatel investoritel on õigus sellisele vähendamisele, mida saab nende nimel taotleda. Kui selline investeerimisfond on asutatud kolmandas riigis ja investeerimisfondil endal või tema investeeringu allikaks olevatel investoritel on õigus ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisele, ei tohi investeerimisfond, selle valitseja ega depositoorium olla asutatud kolmandas riigis, mis on loetletud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ELi loetelu I lisas või delegeeritud määruse (EL) 2016/1675 lisa tabelis I.

- 4c) „tööandja kogumispensioni asutus“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/2341⁵ artikli 6 punktis 1 määratletud asutus;
- 5) „EUID“ – äriühingute Euroopa kordumatu tunnus, millele on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2017/1132 artiklis 16;
- 6) „maksukohustuslasena registreerimise number“ – liikmesriigis registreeritud omaniku kordumatu tunnus, mida kasutatakse maksustamise eesmärgil;
- 7) „kinnipeetava maksu vähendamise menetlus“ – kord, mille alusel registreeritud omanik, kes saab väärtpaberitelt dividende või intresse, mille suhtes võidakse kohaldada ülemääraselt kinnipeetavat maksu, saab kasu ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisest või see ülemääraselt kinnipeetav maks makstakse talle tagasi;
- 8) „pädev asutus“ – asutus, mille liikmesriik on määranud kooskõlas artikliga 5 ja mis hõlmab kõiki isikuid, keda kõnealune asutus on riigisiseste õigusnormide kohaselt volitanud tegutsema käesoleva direktiivi kohaldamisel tema nimel;
- 9) „väärtpaber“ – avalikult kaubeldav aktsia või avalikult kaubeldav võlakiri;
- 9a) „hoidmistunnistus“ – finantsinstrument, mis on kaubeldav liikmesriigi või kolmanda riigi kapitaliturul ja mis tõendab Euroopa Liidus asuva emitendi väärtpaberite omandiõigust, kui sellega kaubeldakse liikmesriigis või kolmandas riigis asuvas kauplemisskohas, ning millega kaubeldakse emitendi väärtpaberitest sõltumatult;
- 10) „suur finantsinstitutsioon“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 146 määratletud suur finantsinstitutsioon;
- 10a) „finantskontsern“ – kontsern Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 lõikes 12 sätestatud tähenduses.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/2341 tööandja kogumispensioni asutuste tegevuse ja järelevalve kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 354, 23.12.2016, lk 37).

- 11) „maksu kinnipidaja“ – üksus, kes on tuluallikaliikmesriigi riigisiseste õigusaktide kohaselt kohustatud või keda on tuluallikaliikmesriigi riigisiseste õigusaktide kohaselt volitatud arvama väärtpaberitelt makstavatelt dividendidelt või intressidelt maha kinnipeetava maksu ja kandma selle üle tuluallikaliikmesriigi maksuhaldurile;
- 12) „registreerimiskuupäev“ – väärtpaberi emitendi määratud kuupäev, mil väärtpaberi omaniku isik ja väärtpaberist tekkivad õigused määratakse kindlaks lähtuvalt finantsvahendaja registrisse kantud arveldatud positsioonidest vastavalt registrikandele tööpäeva lõpus;
- 13) „arveldus“ – väärtpaberitehingu lõpuleviimine, kui see sõlmiti eesmärgiga täita kõnealuse tehingu poolte kohustused, kandes selleks üle raha või väärtpaberid või mõlemad, nagu on määratletud 23. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 909/2014 artikli 2 lõike 1 punktis 7;
- 14) „registreeritud omanik“ – füüsiline isik või üksus, kellel on registreerimiskuupäeval väärtpaberi omanikuna õigus saada väärtpaberitelt dividendi- või intressituluga, mille suhtes kohaldatakse liikmesriigis tulu tekkimise kohas kinnipeetavat maksu, ilma et see piiraks täitmise ootel olevate tehingute korrigeerimist, mida võidakse teha kooskõlas tuluallikaliikmesriigi õigusega, ning kes ei ole finantsvahendaja, kes tegutseb teiste nimel seoses kõnealuse dividendi- või intressituluga. Tuluallikaliikmesriigid võivad kooskõlas oma riigisiseste õigusaktidega käsitada hoidmistunnistuste omanikku alusvaraks olevate väärtpaberite omaniku asemel registreeritud omanikuna nii, nagu oleks hoidmistunnistuste omanik investerinud otse sellistesse väärtpaberitesse;

- 15) „investeerimiskonto“ – konto või kontod, mida finantsvahendajad pakuvad registreeritud omanikele ja mille kaudu nende väärtpabereid hoitakse või need registreeritakse;
- 15a) „rahakonto“ – konto või kontod, millele tehakse investeerimiskontol hoitavate või registreeritud väärtpaberitega seotud maksed;
- 16) „dividendikuupäev“ – kuupäev, millest alates kaubeldakse aktsiatega ilma aktsiatest tekkivate õigusteta, sealhulgas õigusega osaleda ja hääletada üldkoosolekul, kui see on asjakohane;
- 16a) „maksekuupäev“ – kuupäev, mil on registreeritud omanikule avalikult kaubeldava aktsia dividendi või avalikult kaubeldava võlakirja intressiga seotud makse tegemise tähtaeg;
- 17) „finantskokkulepe“ – mis tahes kokkulepe või nende seeria või lepinguline kohustus, mille kohaselt:
- i. dividende tootva avalikult kaubeldava aktsia omandiõiguse mis tahes osa antakse või võidakse anda alaliselt või ajutiselt üle seotud või sõltumatule osapooltele; või
 - ii. dividendid hüvitatakse täielikult või osaliselt seotud või sõltumatute osapoolte vahel kas rahaliselt või muus vormis.

- 18) „väärtpaberimaksete ahel“ – selliste finantsvahendajate jada, kes tegelevad väärtpaberitelt dividendide või intresside maksmisega väärtpaberite emitendi ja registreeritud omaniku vahel, kellele kõnealustelt väärtpaberitelt dividendide või intresse makstakse; Maaklereid, kes on direktiivi 2014/65/EL kohaselt tegevusloa saanud investeerimisühingud või direktiivi 2013/36/EL kohaselt tegevusloa saanud krediitiasutused, kui nad osutavad üht või mitut investeerimisteenust või tegelevad investeerimistegevusega, ning kolmanda riigi juriidilisi isikuid, kellele on antud tegevusluba kolmandast riigist asukohariigi võrreldavate õigusaktide alusel, kui nad osutavad investeerimisteenuseid või tegelevad investeerimistegevusega, käsitatakse väärtpaberimaksete ahela osana, kui nad tegelevad dividendide või intresside maksmisega;
- 19) „topeltmaksustamise vältimise leping“ – kahe (või enama) jurisdiktsiooni vahel kehtiv leping või konventsioon, millega nähakse ette tulu ja asjakohasel juhul kapitali topeltmaksustamise kaotamine;
- (20) „tuluallikaliikmesriik“ – dividendide või intresse tootva väärtpaberi emitendi asukohaliikmesriik;
- 21) „kiire maksutagastuse süsteem“ – süsteem, milles dividendide või intresside maksmisel võetakse arvesse üldist riigisisest kinnipeetava maksu määra ning mille järel esitatakse ülemääraselt kinnipeetava maksu tagastuse taotlus artiklis 13 sätestatud tähtaja jooksul;
- 22) „tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem“ – süsteem, milles dividendide või intresside maksmise ajal kohaldatakse asjakohast kinnipeetava maksu määra vastavalt kohaldatavatele riigisisestele õigusnormidele või rahvusvahelistele lepingutele, näiteks asjaomasele topeltmaksustamise vältimise lepingule;

- 22a) „terviklik tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem“ – tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem, mida kohaldab liikmesriik ja mis vastab kõigile järgmistele tingimustele:
- a) see võimaldab maksuvähenduse kohaldamist iga füüsilise isiku või üksuse suhtes, kellel on õigus maksuvähendusele vastavalt tuluallikaliikmesriigi riigisisestele õigusaktidele või topeltmaksustamise vältimise lepingule, kui see on asjakohane;
 - aa) maksuvähenduse õiguse olemasolu korral vähendatakse sellega maksu maksekuupäeval, välja arvatud juhul, kui ei esitata liikmesriigi poolt määratletud ja maksuvähenduse kohaldamiseks nõutavat teavet;
 - b) asjaomane liikmesriik ei lükka maksuvähenduse taotlusi tagasi muudel kui artikli 10 lõikes 2 sätestatud asjaoludel;
 - c) sellega ei nõuta maksuvähenduse õigust omavalt füüsiliselt isikult või üksuselt ning muult finantsvahendajalt kui maksu kinnipidajalt muud lisateavet ega kehtestata talle muid täiendavaid kohustusi kui teave ja kohustused, mis on sätestatud artiklites 11, 12 ja asjakohasel juhul artiklis 13a, välja arvatud artikli 10 lõikes 2 sätestatud asjaoludel;
 - d) asjaomane liikmesriik on sätestanud normid, mis käsitlevad vastutust kogu või osa maksutulu eest, mis jäi sel liikmesriigil tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi kohaldamise tõttu saamata; ning
 - e) asjaomane liikmesriik on sätestanud normid, mis käsitlevad mõjusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi, mida kohaldatakse tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi käsitlevate liikmesriigi sätete rikkumise korral;

- 22b) „turukapitalisatsioon“ – liikmesriigis börsil noteeritud äriühingute avalikult kaubeldavate aktsiate koguväärtus, mis on igal aastal avaldatud ja esitatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt;
- 22c) „turukapitalisatsiooni määr“ – määr, mis on väljendatud konkreetse aasta 31. detsembri seisuga ning hõlmab liikmesriigi turukapitalisatsiooni protsendina väljendatud osakaalu Euroopa Liidu üldisest turukapitalisatsioonist 31. detsembri seisuga;
- 23) „standardse maksutagastuse süsteem“ – süsteem, milles dividendide või intresside maksmisel võetakse arvesse üldist riigisisest kinnipeetava maksu määra ning mille järel esitatakse ülemääraselt kinnipeetava maksu tagastuse taotlus väljaspool artiklis 13 sätestatud menetlust.

II PEATÜKK

DIGITAALNE MAKSURESIDENTSUSE TÕEND

Artikkel 4

Digitaalne maksuresidentsuse tõend

1. Liikmesriigid näevad ette automatiseeritud protsessi digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastamiseks füüsilisele isikule või üksusele, keda peetakse nende jurisdiktsioonis maksuresidendiks.
2. Kui lõikest 4 ei tulene teisiti, väljastavad liikmesriigid digitaalse maksuresidentsuse tõendi 14 kalendripäeva jooksul alates taotluse esitamisest, tuginedes teabele, mis on väljastavale asutusele väljastamise kuupäeva seisuga teada. Digitaalne maksuresidentsuse tõend vastab I lisa tehnilistele nõuetele ja sisaldab järgmist teavet:
 - a) kui maksumaksja on füüsiline isik, siis ees- ja perekonnanimi, sünniaeg ja maksukohustuslasena registreerimise number või selle puudumisel maksustamisel kasutatav funktsionaalne ekvivalent;

- b) kui maksumaksja on üksus, siis nimi, maksukohustuslasena registreerimise number või selle puudumisel maksustamisel kasutatav funktsionaalne ekvivalent ning olemasolu korral Euroopa kordumatu tunnus (EUID) või juriidilise isiku tunnus (LEI) või juriidilise isiku registreerimisnumber, mis kehtib kogu hõlmatud perioodil;
- c) maksumaksja aadress;
- d) väljastamise kuupäev;
- e) hõlmatud periood;
- f) tõendi väljastanud maksuhalduri andmed;
- fa) kui see on asjakohane, siis üks või mitu topeltmaksustamise vältimise lepingut, mille alusel maksumaksja taotleb, et teda peetaks väljastamisliikmesriigi maksuresidendiks;
- g) lisateave, mis on vajalik maksumaksja maksuresidentsuse tõendamiseks, kui tõendit ei kasutata kinnipeetava maksu vähendamiseks ELis.

3. Digitaalne maksuresidentsuse tõend:

- a) hõlmab ajavahemikku, mis ei ületa kalendriaastat või majandusaastat, mille kohta see on välja antud, nagu see on väljastamisliikmesriigis kohaldatav; ning
- b) on kehtiv residentsuse tõendamiseks sellise hõlmatud perioodi jooksul, välja arvatud juhul, kui digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastanud liikmesriigil on tõendeid selle kohta, et isik, kellele digitaalne maksuresidentsuse tõend viitab, ei ole kogu selle perioodi või selle osa jooksul tema jurisdiktsioonis maksuresident, ning kõnealune liikmesriik tunnustab digitaalse maksuresidentsuse tõendi täielikult või osaliselt kehtetuks.

4. Kui maksumaksja maksuresidentsuse kontrollimiseks on vaja rohkem aega kui 14 kalendripäeva, teavitab liikmesriik tõendit taotlevat füüsilist isikut või üksust vajalikust lisaajast ja viivituse põhjustest.
5. Liikmesriigid tunnustavad teise liikmesriigi väljastatud digitaalset maksuresidentsuse tõendit kui tõendit maksumaksja residentsuse kohta selles teises liikmesriigis kooskõlas lõikega 3, ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust tõendada maksuresidentsust oma jurisdiktsioonis.
 - 5a. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed, millega nõutakse, et füüsiline isik või üksus, keda peetakse nende jurisdiktsioonis maksustamise eesmärgil residendiks, teavitaks digitaalseid maksuresidentsuse tõendi väljastanud maksuhaldureid kõikidest muudatustest, mis võivad mõjutada digitaalse maksuresidentsuse tõendi kehtivust või sisu.
 - 5b. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et nõuda digitaalse maksuresidentsuse tõendi esitamist, kui füüsiliselt isikult või üksuselt, keda peetakse liikmesriigi maksuresidendiks, nõutakse tõendit maksuresidentsuse kohta, et kohaldada tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemi või kiire maksutagastuse süsteemi, et vähendada ülemääraselt kinnipeetavat maksu dividendidelt, mida makstakse avalikult kaubeldavate aktsiate eest, või (kui see on asjakohane) intressidelt, mida makstakse avalikult kaubeldavate võlakirjade eest, mille on emiteerinud nende jurisdiktsiooni kuuluv resident.
6. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse digitaalse maksuresidentsuse tõendi väljastamiseks elektroonilised tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus, ja tehnilised protokollid, sealhulgas turbestandardid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 18 osutatud kontrollimenetlusega.

III PEATÜKK

KINNIPEETAVA MAKSU VÄHENDAMISE MENETLUS

1. JAGU

SERTIFITSEERITUD FINANTSVAHENDAJAD

Artikkel 5

Riiklik sertifitseeritud finantsvahendajate register

1. Artikli 2 lõigetes 2 ja 5 osutatud liikmesriigid loovad riikliku sertifitseeritud finantsvahendajate registri.
- 1a. Artikli 2 lõigetes 4 ja 6 osutatud liikmesriigid, kes otsustavad kohaldada III peatükki, loovad riikliku sertifitseeritud finantsvahendajate registri.
2. [välja jäetud]
3. Liikmesriigid, kes loovad lõigete 1 ja 1a kohaselt riikliku registri, määravad pädeva asutuse, kes vastutab registri pidamise ja ajakohastamise eest.
4. Riiklik register sisaldab sertifitseeritud finantsvahendajate kohta järgmist teavet:
 - a) sertifitseeritud finantsvahendaja nimi;
 - b) registreerimise kuupäev;
 - c) sertifitseeritud finantsvahendaja kontaktandmed ja veebisait, kui see on olemas;
 - d) EUID või, kui sertifitseeritud finantsvahendajal seda numbrit ei ole, juriidilise isiku tunnus (LEI) või juriidilise isiku mis tahes registreerimisnumber, mille on väljastanud tema asukohariik.

- 4a. Käesoleva artikli ja artiklite 9–13a kohaldamisel lubavad liikmesriigid sertifitseeritud finantsvahendajal täita artiklites 9–13a sätestatud kohustusi ja ülesandeid seoses sellise finantsvahendaja positsiooniga, kes on osa väärtpaberimaksete ahelast ega ole sertifitseeritud finantsvahendaja, kui mõlemad finantsvahendajad on selles kokku leppinud.
5. Riiklikud registrid tehakse üldsusele kättesaadavaks spetsiaalses portaalis, millele on ligipääs komisjoni veebisaidi kaudu (Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali) ja seda ajakohastatakse vähemalt kord kuus.
6. Liikmesriigid vastutavad kõigi otsuste eest, mis käsitlevad registreerimist, registreerimisest keeldumist, registrist kustutamist ja meetmeid, mis kehtestatakse finantsvahendajate suhtes seoses nende riiklike registritega.
7. Lõikes 6 osutatud otsustest tulenevad õigused ja kohustused tulenevad asjaomase liikmesriigi poolt asjaomasele finantsvahendajale esitatud teatest.
8. Komisjon ei vastuta mingil juhul Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali sisu eest ega selle eest, et liikmesriigid ei ole vahetanud omavahel teavet finantsvahendaja registreerimise, registreerimisest keeldumise või registrist kustutamise kohta või sertifitseeritud finantsvahendajate suhtes kehtestatud meetmete kohta.

Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali väljatöötamine ja käitamine

1. Komisjon töötab Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali välja ja käitab seda kas oma vahenditega või kolmanda isiku kaudu.
2. Kui komisjon otsustab Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali välja töötada või käitada kolmanda isiku kaudu, toimub kolmanda isiku valimine ning temaga sõlmitud lepingu täitmine komisjoni poolt kooskõlas määrusega (EL, Euratom) nr 2018/1046.
3. Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaal on elektrooniline juurdepääsupunkt, mille kaudu finantsvahendajad saavad taotleda registreerimist liikmesriikide registrites. Portaalis sisaldab liikmesriikidevahelist teabevahetust finantsvahendaja registreerimise, registreerimisest keeldumise, registrist kustutamise või sertifitseeritud finantsvahendajate suhtes kehtestatud meetmete kohta.
4. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artiklite 6, 7 ja 8 kohane teave edastatakse Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaalis ning et nende registrid on selles portaalis koostalitlusvõimelised.
5. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse Euroopa sertifitseeritud finantsvahendajate portaali käitamise tehnilised kirjeldused. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 18 osutatud kontrollimenetlusega.

Sertifitseeritud finantsvahendajana registreerimise nõue

1. Liikmesriigid, kes peavad kooskõlas artikliga 5 riiklikku registrit, nõuavad kõigilt suurtelt finantsinstitutsioonidelt, kes tegelevad nende jurisdiktsiooni kuuluva residendi poolt emiteeritud väärtpaberitelt dividendide ja asjakohasel juhul intresside maksmisega, ning artikli 3 lõikes 4 osutatud väärtpaberite keskdepositooriumidelt, kes toimivad samade maksetega seoses maksu kinnipidajatena, et nad registreeruksid riiklikus registris.
2. Liikmesriigid, kes peavad kooskõlas artikliga 5 riiklikku registrit, võimaldavad taotluse korral registreerida selles registris iga finantsvahendaja, kes vastab artikli 7 nõuetele.

Registreerimine

1. Liikmesriigid tagavad, et finantsvahendaja registreeritakse nende riiklikus sertifitseeritud finantsvahendajate registris kolme kuu jooksul pärast seda, kui finantsvahendaja esitas sellekohase taotluse, millega on tõendatud vastavus kõigile järgmistele nõuetele:
 - a) maksuresidentsus liikmesriigi või sellise kolmanda riigi jurisdiktsioonis, mis ei ole kantud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ELi loetelu I lissasse ega delegeeritud määruse (EL) 2016/1675 lisa I tabelisse;
 - b) kui taotluse esitanud finantsvahendaja on krediidiasutus või investeerimisühing, siis maksuresidentsuse jurisdiktsiooni asjaomase pädeva asutuse luba osutada hoidmisteenusid; või kui taotluse esitanud finantsvahendaja on väärtpaberite keskedepositoorium, siis maksuresidentsuse jurisdiktsiooni asjaomase pädeva asutuse luba teostada asjaomast tegevust. Kui taotluse esitanud finantsvahendaja on kolmanda riigi jurisdiktsiooni maksuresident ning on saanud sellise tegevusloa õigusaktide alusel, mida ei peeta liikmesriigi poolt kohaldatava direktiiviga 2013/36/EL või asjakohasel juhul direktiiviga 2014/65/EL võrreldavaks, võib see liikmesriik lugeda, et seda nõuet ei ole täidetud;
 - c) kinnitus selle kohta, et järgitakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 sätteid, nagu see on asjakohane, või sellise kolmanda riigi jurisdiktsiooni võrreldavaid õigusakte, mis ei ole kantud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ELi loetelu I lissasse ega delegeeritud määruse (EL) 2016/1675 lisa I tabelisse.

- 1bis. Liikmesriigid lubavad sertifitseeritud finantsvahendajal tegutseda teise finantsvahendaja nimel, kes on osa samast finantskontsernist, ning võtta tal artiklis 6 sätestatud kohustuse ning artiklites 9–13a sätestatud kohustused ja vastutused.
- 1a. Kui registreerimistaotluse esitanud finantsvahendaja on sellise kolmanda riigi jurisdiktsiooni maksuresident, kus direktiivi 2010/24/EL või maksude kogumist abistavat konventsiooni ei kohaldata artikli 16 kohaselt kinnipeetavast maksust saamata jäänud tulu täielikuks või osaliseks sissenõudmiseks, võivad liikmesriigid nõuda piisavaid ja proportsionaalseid tagatisi, et tagada sellise saamata jäänud tulu tasumine seoses maksuvähenduse taotlustega.
- 1b. Liikmesriigid võivad registreerimistaotluse tagasi lükata, kui:
- i) asjaomased finantsvahendajad on pannud toime ühe või mitu süütegu või õigusrikkumist asjaomase liikmesriigi või muu jurisdiktsiooni riigisiseste õigusaktide alusel ning kui sellised süüteod või õigusrikkumised on toonud kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise. Tuluallikaliikmesriik võib selliseid finantsvahendajate toimepandud süütegusid või õigusrikkumisi arvesse võtta ainult niivõrd, kuivõrd need olid teada mitte rohkem kui kümme aastat enne registreerimistaotluse esitamist; või
 - ii) liikmesriik või muu jurisdiktsioon on alustanud seoses asjaomase finantsvahendajaga uurimist, mis puudutab võimalikke pettusi või maksualaseid kuritarvitusi, mis võivad tuua kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise.
2. Finantsvahendajad teavitavad liikmesriigi pädevat asutust põhjendamatu viivitusega igast punktide a–c alusel esitatud teabes aset leidnud muutusest.
3. [välja jäetud]
4. Liikmesriigid tagavad, et finantsvahendajal, kelle registreerimistaotlus on lõike 1b kohaselt tagasi lükatud, on lubatud registreerimist uuesti taotleda, kui liikmesriigid on teinud kindlaks, et tagasilükkamise põhjustanud asjaolu on kõrvaldatud.

Riiklikust registrist kustutamine

1. Liikmesriigid kustutavad oma riiklikust registrist sertifitseeritud finantsvahendaja, kes ei ole sertifitseeritud finantsvahendaja artikli 6 lõike 1 kohaselt, kui selline vahendaja:
 - a) taotleb registrist kustutamist; või
 - b) ei vasta enam artikli 7 nõuetele.
2. Liikmesriigid võivad oma riiklikust registrist kustutada sertifitseeritud finantsvahendaja, kes ei ole sertifitseeritud finantsvahendaja artikli 6 lõike 1 kohaselt ning:
 - a) kelle puhul on leitud, et ta ei ole täitnud oma kohustusi, mis tulenevad käesolevast direktiivist või direktiivist (EL) 2015/849 või maksuresidentsuse riigist kolmanda riigi võrreldavatest õigusaktidest; või
 - b) kelle puhul on leitud, et ta on pannud toime ühe või mitu süütegu või õigusrikkumist asjaomase liikmesriigi või muu jurisdiktsiooni riigisiseste õigusaktide alusel ning kui sellised süüteod või õigusrikkumised on toonud kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise. Tuluallikaliikmesriik võib selliseid finantsvahendajate toimepandud süütegusid või õigusrikkumisi arvesse võtta ainult niivõrd, kuivõrd need olid teada mitte rohkem kui kümme aastat enne registrist kustutamist; või
 - c) kui liikmesriik või muu jurisdiktsioon on alustanud seoses asjaomase sertifitseeritud finantsvahendajaga uurimist, mis puudutab võimalikke pettusi või maksualaseid kuritarvitusi, mis võivad tuua kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise.

2a. Liikmesriigid võivad keelata artikli 6 lõike 1 kohasel sertifitseeritud finantsvahendajal taotleda käesoleva direktiivi kohast maksuvähendust,

- a) kui on leitud, et selline sertifitseeritud finantsvahendaja ei ole täitnud oma kohustusi, mis tulenevad käesolevast direktiivist või direktiivist (EL) 2015/849 või maksuresidentsuse riigist kolmanda riigi võrreldavatest õigusaktidest; või
- b) kui on leitud, et selline sertifitseeritud finantsvahendaja on pannud toime ühe või mitu süütegu või õigusrikkumist asjaomase liikmesriigi või muu jurisdiktsiooni riigisiseste õigusaktide alusel ning kui sellised süüteod või õigusrikkumised on toonud kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise.
Tuluallikaliikmesriik võib selliseid finantsvahendajate toimepandud süütegusid või õigusrikkumisi arvesse võtta ainult niivõrd, kuivõrd need olid teada mitte rohkem kui kümme aastat enne maksuvähenduse taotlemise ärakeelamist; või
- c) kui liikmesriik või muu jurisdiktsioon on alustanud seoses asjaomase sertifitseeritud finantsvahendajaga uurimist, mis puudutab võimalikke pettusi või maksualaseid kuritarvitusi, mis võivad tuua kaasa kinnipeetavast maksust tuleneva tulu saamatajäämise.

Kui sellist meetet kohaldatakse sertifitseeritud finantsvahendaja suhtes, lisatakse see alates kohaldamise hetkest asjaomase sertifitseeritud finantsvahendajaga seotud teabe hulka riiklikus registris, mida peab sellise meetme võtnud liikmesriik.

3. [välja jäetud]

4. Liikmesriigid tagavad, et finantsvahendaja, kes on lõike 1 või 2 kohaselt riiklikust registrist kustutatud või kellel on keelatud lõike 2a kohaselt maksuvähendust taotleda, registreeritakse uuesti või tal lubatakse maksuvähendust uuesti taotleda, kui liikmesriigid on kindlaks teinud, et kustutamise või keelu põhjustanud asjaolu on kõrvaldatud.

2. JAGU

ARUANDLUS

Artikkel 9

Aruandluskohustus

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed nõudmaks, et nende riiklikus registris olevad sertifitseeritud finantsvahendajad esitaksid oma pädevale asutusele II lisa punktides A–E osutatud teabe teise kuu jooksul pärast maksekuupäeva. Kui tehingu mis tahes osa suhtes on arvelduskorralduse täitmine pooleli, märgivad sertifitseeritud finantsvahendajad selle osa, mille täitmine on pooleli.
- 1bis. Lisaks lõikes 1 osutatud teabele võivad liikmesriigid nõuda, et nende riiklikus registris registreeritud sertifitseeritud finantsvahendajad esitaksid oma pädevale asutusele II lisa punktis F ja vajaduse korral punktis G osutatud teabe teise kuu jooksul pärast maksekuupäeva.
- 1a. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed nõudmaks, et artikli 5 lõikes 4a osutatud sertifitseeritud finantsvahendaja esitaks oma pädevale asutusele lõikes 1 ja asjakohasel juhul lõikes 1bis osutatud teabe väärtpaberimaksete ahela osa kohta, mille puhul makset tegev finantsvahendaja ei ole sertifitseeritud finantsvahendaja.
- 1b. [välja jäetud]

- 1c. Olenemata lõigetest 1, 1bis ja 1a võivad liikmesriigid võtta vajalikke meetmeid nõudmaks, et kõnealuste lõigete kohase teabe esitab pädevale asutusele üksnes maksu kinnipidaja või asjaomase väärtpaberimaksete ahela sertifitseeritud finantsvahendaja, kelle on määranud nende pädev asutus või kes on määratud riigisiseste õigusaktide kohaselt. Sertifitseeritud finantsvahendajad esitavad selle teabe väärtpaberimaksete ahelas järjestikusest ja seoses nende sertifitseeritud finantsvahendajate positsiooniga väärtpaberimaksete ahelas, milles nad osalevad, nii et see jõuab lõpuks maksu kinnipidaja või asjaomase sertifitseeritud finantsvahendajani.
2. [välja jäetud]
3. Artikli 2 lõikes 6 osutatud liikmesriigid, kes otsustavad kohaldada III peatükki ja pidada artikli 5 kohaselt loodud riiklikku registrit, ei nõua II lisa punkti E kohase teabe esitamist.
4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse II lisas osutatud teabe esitamiseks elektroonilised tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus, ja teabevahetuskanaleid käsitlevad nõuded. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 18 osutatud kontrollimenetlusega.
5. Liikmesriigid nõuavad, et nende riiklikus registris olevad sertifitseeritud finantsvahendajad säilitaksid esitatud teavet tõendavaid dokumente kümme aastat ja annaksid juurdepääsu mis tahes muule teabele, mis on vajalik kinnipeetavaid makse käsitlevate õigusnormide nõuetekohaseks kohaldamiseks, ning et sertifitseeritud finantsvahendajad kustutaksid või muudaksid anonüümseks kõik sellistes dokumentides sisalduvad isikuandmed niipea, kui audit on lõpule viidud, ja hiljemalt kümne aasta möödumisel pärast teabe esitamist.
6. [välja jäetud]

3. JAGU

MAKSUVÄHENDUSE SÜSTEEMID

Artikkel 10

Tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise või kiire maksutagastuse taotlus

1. Tuluallikaliikmesriigid nõuavad, et sertifitseeritud finantsvahendaja, kes haldab tuluallikaliikmesriigi residendi jaotatavaid dividende või makstavaid intresse saava registreeritud omaniku investeerimiskontot, peab taotlema kõnealuse registreeritud omaniku nimel maksuvähendust artikli 12 või asjakohasel juhul artikli 13 alusel, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) registreeritud omanik on volitanud sertifitseeritud finantsvahendajat taotlema tema nimel maksuvähendust ning
 - b) sertifitseeritud finantsvahendaja on kooskõlas artikliga 11 või asjakohasel juhul artikliga 13a kontrollinud maksuvähenduse nõuetele vastavust ja selle kindlaks teinud.

2. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid artiklites 12 ja 13 sätestatud süsteemide alusel tehtud maksuvähenduse taotlused täielikult või osaliselt tagasi lükata, kui esineb mõni järgmistest asjaoludest:
- a) dividendid maksti avalikult kaubeldavalt aktsialt, mille registreeritud omanik omandas tehinguga, mis tehti viie päeva jooksul enne dividendikuupäeva;
 - b) alusvaraks olevalt väärtpaberilt tehtav dividendimakse, mille suhtes maksuvähendust taotletakse, on seotud finantskokkuleppega, mis ei ole enne dividendikuupäeva arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud;
 - c) vähemalt üks väärtpaberimaksete ahelasse kuuluv finantsvahendaja ei ole sertifitseeritud finantsvahendaja ja ükski sertifitseeritud finantsvahendaja ei ole artikli 5 lõike 4a kohaselt võtnud endale kõnealuse finantsvahendaja rolli artikli 9 kohaldamise eesmärgil;
 - d) taotletakse vabastust kinnipeetavast maksust;
 - e) nõutakse kinnipeetava maksu vähendatud määra, mis ei tulene topeltmaksustamise vältimise lepingutest;
 - f) dividendimakse ületab brutosummat, mis on vähemalt [100 000 eurot] registreeritud omaniku ja maksekuupäeva kohta. See summa määratakse kindlaks dividendi brutosummaga investori kohta, kellel on omakapitaliosalus investeerimisfondis, kui sellel investeringu allikaks oleval investoril on õigus maksuvähendusele vastavalt artikli 13a lõike 1a punktile i või asjakohasel juhul artikli 13a lõike 1a punktile ii.

Käesolevat punkti ei kohaldata, kui õigus ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisele on

- i. liikmesriigi kohustuslikul pensioniskeemil või tööandja kogumispensioni asutusel, mis on registreeritud või saanud tegevusloa liikmesriigis vastavalt direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 9 lõikele 1; või
- ii. investeerimisfondil, mis on vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtja (eurofond), nagu on määratletud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 1 lõikes 2 ja mis on asutatud kooskõlas kõnealuse direktiivi artikli 1 lõikega 1, Euroopa Liidus asutatud alternatiivne investeerimisfond (ELi AIF) või alternatiivne investeerimisfond, mida valitseb Euroopa Liidus asutatud alternatiivse investeerimisfondi valitseja (ELi AIFi valitseja), nagu on määratletud vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktis k ja l;

Mis tahes kokkulepe, mille kohaselt dividendimakse jagatakse mitmeks osaks, või mis tahes muu investeerimisfond peale lõike 2 punkti f alapunkti ii nimetatu, mis on asutatud ainsa eesmärgiga jääda sellest summast allapoole, viib käesoleva lõike kohaldamiseni.

4. Olenemata lõikest 1, kui registreeritud omaniku investeerimiskontot haldav finantsvahendaja ei ole sertifitseeritud finantsvahendaja, lubavad liikmesriigid sertifitseeritud finantsvahendajal taotleda maksuvähendust artikli 12 või asjakohasel juhul artikli 13 alusel, kui artikli 5 lõike 4a ja artikli 9 sätetest ei tulene teisiti.
5. Artikli 12 ja asjakohasel juhul artikli 13 kohased maksuvähenduse süsteemid ei vähenda riigisiseste õigusaktide kohaseid liikmesriikide kontrollivolitusi seoses maksustatava tuluga, mille suhtes sellist maksuvähendust kohaldati, ega mõjuta liikmesriikide maksustamisõigusi.
6. Kui liikmesriigil on enne käesoleva direktiivi jõustumist olemas tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem või kiire maksutagastuse süsteem või nende kombinatsioon ja kui kõnealune liikmesriik kohaldab artikli 2 kohaselt III peatükki, tagab see liikmesriik oma olemasolevate süsteemide vastavuse III peatüki sätetega iga käesoleva direktiiviga hõlmatud maksuvähenduse taotluse puhul, mis puudutab avalikult kaubeldavate aktsiate dividende ja – üksnes juhul, kui liikmesriigid nii otsustavad – avalikult kaubeldavate võlakirjade intresse, mida makstakse mitteresidentidele. Liikmesriigid võivad samuti säilitada tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise olemasoleva riikliku süsteemi ja seda kohaldada lõike 2 punktis e osutatud juhtudel, mille puhul tehakse kontrollimisi selleks, et
 - i. tagada riigisiseste ja piiriüleste olukordade võrdne kohtlemine, et järgida ELi toimimise lepingu IV jaotise 2. ja 4. peatükki; või
 - ii. kohaldada kinnipeetava maksu vähendatud määra kooskõlas direktiiviga 2003/49/EÜ või direktiiviga 2011/96/EL.

Registreeritud omaniku nõuetele vastavusega seotud hoolsuskohustus

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed nõudmaks, et sertifitseeritud finantsvahendaja, kes taotleb registreeritud omaniku nimel maksuvähendust artikli 12 ja asjakohasel juhul artikli 13 alusel, saab registreeritud omanikult kinnituse selle kohta, et registreeritud omanik
 - a) on isik, kellel on dividendide või intresside puhul õigus kinnipeetava maksu vähendamisele kooskõlas tuluallikaliikmesriigi riigisiseste õigusaktidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga, sealhulgas õigusliku aluse ja kohaldatava kinnipeetava maksu määra osas; ning
 - aa) on dividendide või intresside tegelik tulusaaja, kui tuluallikaliikmesriik nõuab seda kooskõlas tuluallikaliikmesriigi riigisiseste õigusaktidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga; ning
 - b) kas on või ei ole osalenud alusvaraks oleva avalikult kaubeldava aktsiaga seotud finantskokkuleppes, mis ei ole arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud enne dividendikuupäeva; ning
 - c) kohustub teavitama sertifitseeritud finantsvahendajat põhjendamatu viivitusega mis tahes muutusest oma olukorras.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed nõudmaks, et sertifitseeritud finantsvahendajad, kes taotlevad registreeritud omaniku nimel maksuvähendust artikli 12 ja asjakohasel juhul artikli 13 alusel, kontrollivad neile sertifitseeritud finantsvahendajatele kättesaadava teabe põhjal järgmist:
- a) registreeritud omaniku digitaalne maksuresidentsuse tõend või tõend kolmanda riigi maksuresidentsuse kohta, mida tuluallikaliikmesriik peab asjakohaseks. Nendel eesmärkidel võib tuluallikaliikmesriik käsitada maksuresidentsuse tõendit, mille sisu on samaväärne artikli 4 lõikes 2 sätestatuga ja mis vastab I lisa punkti 1 tehnilistele nõuetele, asjakohase tõendina kolmanda riigi maksuresidentsuse kohta;
 - aa) olenemata käesoleva lõike punktist a, tuluallikaliikmesriigi poolt asjakohaseks peetavad dokumendid juhtudel, mil registreeritud omanik on üksus, mille jaoks digitaalset maksuresidentsuse tõendit ei saa väljastada või mis ei saa küsida tõendit kolmanda riigi maksuresidentsuse kohta, kuna üksust ei võeta maksustamise eesmärgil arvesse ja selle tulu (või osa sellest) maksustatakse selliste isikute tasandil, kellel on kõnealuses üksuses huvisid, kuid millel on dividendide või intresside puhul õigus kinnipeetava maksu vähendamisele kooskõlas tuluallikaliikmesriigi riigisiseste õigusaktidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga;

- b) registreeritud omaniku kinnitus ja maksuresidentsus, kõrvutades seda teabega, mis sertifitseeritud finantsvahendaja on saanud või on kohustatud saama, sealhulgas (kuid mitte ainult) teabega, mis on kogutud muul maksustamise eesmärgil või rahapesuvastaste nõuete alusel, mida kohaldatakse sertifitseeritud finantsvahendaja suhtes direktiivi (EL) 2015/849 alusel, või võrreldava teabega, mis on nõutav kolmandates riikides;
- c) registreeritud omaniku õigus konkreetsele kinnipeetava maksu vähendatud määrale vastavalt topeltmaksustamise vältimise lepingule, mis on sõlmitud tuluallikaliikmesriigi ja selle jurisdiktsiooni vahel, kus registreeritud omanik on maksuresident, või vastavalt tuluallikaliikmesriigi konkreetsetele riigisisestele õigusaktidele;
- d) dividendimakse korral mis tahes sellise finantskokkuleppe võimalik olemasolu, mis ei ole dividendikuupäeval arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud;
- e) dividendimakse korral, kui registreeritud omanik omandas alusvaraks oleva aktsia tehinguga, mis tehti varem või viie päeva jooksul enne dividendikuupäeva.

- 2a. Liikmesriigid võivad lubada sertifitseeritud finantsvahendajal saada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kinnituse ning teha käesoleva artikli lõike 2 punktides a–c osutatud kontrollid igal aastal, välja arvatud juhul, kui sertifitseeritud finantsvahendaja teab või tal on põhjust teada, et asjaolud on muutunud või et kinnitus või teave, mida tuleb kontrollida, on ebaõige või ebausaldusväärne.
3. [välja jäetud]
4. Artikli 5 lõikes 4a ettenähtud juhul lubavad liikmesriigid sertifitseeritud finantsvahendajal tugineda käesoleva artikli kohaselt registreeritud omaniku investeerimiskontot haldava finantsvahendaja kogutud dokumentidele ja kontrollitud teabele, ilma et see mõjutaks asjaolu, et need kohustused jäävad sertifitseeritud finantsvahendaja vastutusalasse.
5. Liikmesriigid nõuavad, et sertifitseeritud finantsvahendajad, kes taotleavad maksuvähendust artikli 12 ja asjakohasel juhul artikli 13 alusel, säilitavad kõik tõendavad dokumendid ja võimaldavad neile juurdepääsu kooskõlas artikli 9 lõikega 5.
6. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse käesolevas artiklis osutatud kinnituse elektroonilised tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus. Sellised vormid sisaldavad artikli 11 lõike 1 punktides a, b ja c sätestatud teavet ja võimaldavad liikmesriikidel küsida konkreetset lisateavet. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 18 osutatud kontrollimenetlusega.

Tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteem

1. Liikmesriigid võivad kehtestada süsteemi, et lubada registreeritud omaniku investeerimiskontot haldavatel sertifitseeritud finantsvahendajatel taotleda registreeritud omaniku nimel tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamist kooskõlas artikliga 10, esitades maksu kinnipidajale järgmise teabe:
 - a) registreeritud omaniku maksuresidentsus või asjakohasel juhul artikli 11 lõike 2 punktis aa osutatud dokumentides sisalduv teave ning
 - b) makse suhtes kohaldatav kinnipeetava maksu määr vastavalt topeltmaksustamise vältimise lepingule või konkreetsetele riigisisestele õigusaktidele.

Kiire maksutagastuse süsteem

1. Liikmesriigid võivad kehtestada süsteemi, et lubada registreeritud omaniku investeerimiskontot haldavatel sertifitseeritud finantsvahendajatel taotleda registreeritud omaniku nimel ülemääraselt kinnipeetava maksu kiiret tagastamist kooskõlas artikliga 10, juhul kui käesoleva artikli lõikes 3 osutatud teave esitatakse hiljemalt dividendide või intresside maksmise kuupäevale järgneva teise kuu jooksul.
2. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 3a kohaldamist, vaatavad liikmesriigid lõike 1 kohaselt esitatud maksutagastuse taotluse läbi 60 kalendripäeva jooksul pärast kiire maksutagastuse taotlemise ajavahemiku lõppu. Pärast 60. päeva kohaldavad liikmesriigid kooskõlas artikliga 14 tagasimakstava summa suhtes iga viivitatud päeva eest viivist.
3. Kiiret maksutagastust taotlev sertifitseeritud finantsvahendaja esitab asjaomasele liikmesriigile järgmise teabe:
 - a1) registreeritud omaniku tunnusandmed, nagu on osutatud II lisa B osas;
 - a) dividendi- või intressimakse andmed, nagu on osutatud II lisa D osas ja asjakohasel juhul G osas;
 - b) kohaldatava kinnipeetava maksu määra alus ja tagasimaksmisele kuuluva ülemääraselt tasutud maksu kogusumma;
 - c) registreeritud omaniku maksuresidentsus, sealhulgas asjakohasel juhul digitaalse maksuresidentsuse tõendi kinnituskood või artikli 11 lõike 2 punktis aa osutatud dokumentides sisalduv teave;
 - d) registreeritud omaniku kinnitus vastavalt artiklile 11.

- 3a. Liikmesriigid võivad käesoleva artikli alusel esitatud maksutagastuse taotluse tagasi lükata järgmistel juhtudel:
- a) käesoleva artikli lõikes 1 või 3 või artiklis 10 või 11 sätestatud nõuded ei ole täidetud;
 - b) II lisas osutatud asjaomase väärtpaberimaksete ahela rekonstrueerimiseks vajalikku teavet ei ole käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud ajavahemiku lõpuks täielikult ja korrektselt esitatud;
 - c) liikmesriik algatab riskihindamise kriteeriumide alusel maksutagastuse taotluse suhtes mis tahes kontrollimenetluse või maksuauditi vastavalt oma riigisisestele õigusaktidele. Tagasilükkamine ei välista viivise kohaldamist vastavalt lõikele 2, juhul kui maksutagastus lõpuks antakse ja punktides a või b sätestatud asjaolud puuduvad.
- 3b. Käesoleva artikli lõike 3a punktides a ja b osutatud tagasilükkamisest teatatakse taotluse esitanud sertifitseeritud finantsvahendajale ning see ei välista maksutagastuse taotlemist riigisiseste õigusaktidega kehtestatud standardse maksutagastuse süsteemi alusel.
4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse käesoleva artikli alusel taotluste esitamiseks elektroonilised tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus, ja teabevahetuskanaleid käsitlevad nõuded. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 18 osutatud kontrollimenetlusega.

Kaudsete investeeringute puhul kohaldatavad erisätted

1. Liikmesriigid lubavad sertifitseeritud finantsvahendajal, kes haldab dividende või intresse saava registreeritud omaniku investeerimiskontot, taotleda kõnealuse registreeritud omaniku nimel artikli 12 ja asjakohasel juhul artikli 13 alusel maksuvähendust, tingimusel et käesoleva artikli lõigetes 1a–1d sätestatud nõuded on täidetud.
- 1a. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel on registreeritud omanik:
 - i) investeerimisfond, mis hoiab väärtpabereid investorite nimel, kellel on dividendide või intresside puhul õigus kinnipeetava maksu vähendamisele kooskõlas tuluallikaliikmesriigi riigisiseste õigusaktidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga; või
 - ii) investeerimisfondi tingimustes, põhikirjas või prospektis määratud juriidiline isik, kes hoiab investeerimiskontol väärtpabereid, mis annavad õiguse saada dividende või intresse, ning kes säilitab sisedokumente, mis võimaldavad nende väärtpaberite individuaalset jaotamist sellele investeerimisfondile või asjakohasel juhul selle investeerimisfondi investoritele, kui investeerimisfondil või investeerimisfondi investoritel on dividendide või intresside puhul õigus ülemääraselt kinnipeetava maksu vähendamisele kooskõlas tuluallikaliikmesriigi riigisiseste õigusaktidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga.

- 1b. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel saab maksuvähendust taotlev sertifitseeritud finantsvahendaja kinnituse:
- a) igalt maksuvähenduse õigusega investeerimisfondilt või asjakohasel juhul maksuvähenduse õigusega investeerimisfondi igalt investorilt, kelle väärtpaberid hoiab registreeritud omanik, selle kohta, et
 - i) neil on dividendide või intresside puhul õigus kinnipeetava maksu vähendamisele kooskõlas tuluallikaliikmesriigi riigisiseste õigusaktidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga, sealhulgas õigusliku aluse ja kohaldatava kinnipeetava maksu määra osas; ning
 - ia) nad on dividendide või intresside tegelikud tulusaajad, kui tuluallikaliikmesriik nõuab seda kooskõlas tuluallikaliikmesriigi riigisiseste õigusaktidega või asjakohasel juhul topeltmaksustamise vältimise lepinguga; ning
 - ii) nad on andnud loa, et maksuvähendust taotletakse nende nimel käesoleva artikli alusel; ning
 - iii) maksuvähenduse andmise korral loobuvad nad õigusest sõltumatult taotleda tuluallikaliikmesriigilt maksuvähendust käesoleva direktiivi alusel või liikmesriikide riigisiseste õigusaktide kohaste süsteemide alusel;
 - b) käesoleva artikli lõike 1a punktis i osutatud registreeritud omanikult, märkides makstud dividendide või intresside suhtes kohaldatavad kinnipeetava maksu määrad;

- c) käesoleva artikli lõike 1a punktis ii osutatud registreeritud omanikult, nimetades investeerimisfondi, kelle osas dividendi või intressi saamise õigusega väärtpabereid hoitakse, kooskõlas oma sisedokumentidega, ning märkides makstud dividendide või intresside suhtes kohaldatavad kinnipeetava maksu määrad;
 - d) registreeritud omanikult koos artikli 11 lõike 1 punktides b ja c osutatud teabega.
- 1c. Lõike 1 kohaldamisel esitab sertifitseeritud finantsvahendaja, kes taotleb artikli 12 kohaselt tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamist, maksu kinnipidajale artiklis 12 osutatud teabe asemel lõike 1b punktis b või asjakohasel juhul punktis c osutatud teabe ning investeerimisfondi või investeerimisfondi investorite maksuresidentsust käsitleva teabe või asjakohasel juhul artikli 11 lõike 2 punktis aa osutatud dokumentides sisalduva teabe, ning kui investeerimisfondi investoritel on õigus maksuvähendusele, siis igale õigustatud investorile omistatavad dividendi- või intressisummad vastavalt artikli 13a lõike 1a punktile i või asjakohasel juhul artikli 13a lõike 1a punktile ii.
- 1d. Lõike 1 kohaldamisel esitab artikli 13 alusel maksuvähendust taotlev sertifitseeritud finantsvahendaja tuluallikaliikmesriigile artikli 13 lõike 3 punktides c ja d osutatud teabe asemel lõikes 1b osutatud teabe ning investeerimisfondi või investeerimisfondi investorite maksuresidentsust käsitleva teabe, sealhulgas digitaalse maksuresidentsuse tõendi kinnituskoodi või asjakohasel juhul artikli 11 lõike 2 punktis aa osutatud dokumentides sisalduva teabe, ning kui investeerimisfondi investoritel on õigus maksuvähendusele, siis investeerimisfondi igale õigustatud investorile omistatavad dividendi- või intressisummad vastavalt artikli 13a lõike 1a punktile i või asjakohasel juhul artikli 13a lõike 1a punktile ii.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed nõudmaks, et sertifitseeritud finantsvahendajad, kes taotleavad maksuvähendust käesoleva artikli alusel, kontrollivad neile sertifitseeritud finantsvahendajatele kättesaadava teabe põhjal järgmist:
 - a) artikli 11 lõike 2 punktis a või aa osutatud dokumendid iga investeerimisfondi või asjakohasel juhul investeerimisfondi iga investori puhul, kellel on õigus maksuvähendusele;
 - b) investeerimisfondi või asjakohasel juhul investeerimisfondi investorite õigus konkreetsele maksuvabastusele või kinnipeetava maksu vähendatud määrale vastavalt tuluallikaliikmesriigi ja maksuresidentsuse jurisdiktsiooni vahelisele topeltmaksustamise vältimise lepingule või tuluallikaliikmesriigi konkreetsetele riigisisestele õigusaktidele;
 - c) dividendimakse korral mis tahes sellise finantskokkuleppe võimalik olemasolu, mis ei ole enne dividendikuupäeva arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud;
3. [välja jäetud]
4. [välja jäetud]
5. Kui maksuvähendust taotletakse käesoleva artikli kohaselt, ei kohaldata artikli 11 lõigete 1, 2 ja 2a sätteid.
6. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse lõike 1d alusel taotluste esitamiseks elektroonilised tüüpvormid, sealhulgas keeleline korraldus, ja teabevahetuskanaleid käsitlevad nõuded. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 18 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 14

Viivis

Kui riigisisesed õigusaktid selliseid sätteid sisaldavad, kohaldavad liikmesriigid artikli 13 lõike 2 kohaselt viivist, mille määr on võrdne viivise või samaväärse tasuga, mida liikmesriik kohaldab dividendide või asjakohasel juhul intressidega seoses kinnipeetud maksu tagastuste hilinenud maksete korral.

Artikkel 15

Standardse maksutagastuse süsteem

1. Liikmesriigid tagavad standardse maksutagastuse süsteemi olemasolu ja kohaldamise, kui direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad maksuvähenduse taotlused jäetakse artikli 12 ja asjakohasel juhul artikli 13 kohastest süsteemidest välja.
2. Liikmesriigid võtavad vastu vajalikud meetmed nõudmaks, et juhul, kui artiklit 12 ja asjakohasel juhul artiklit 13 ei kohaldata dividendide suhtes tulenevalt sellest, et käesoleva direktiivi tingimused ei ole täidetud, esitab sellistelt dividendidelt ülemääraselt kinnipeetud maksu tagastamise õigust omav isik või tema nimel maksutagastust taotlev volitatud esindaja vähemalt II lisa E osas nõutud teabe, välja arvatud juhul, kui see teave on juba esitatud kooskõlas artiklis 9 sätestatud kohustustega.

Artikkel 16

Vastutus

1. Liikmesriigid võtavad oma riigisisestes õigusaktides asjakohased meetmed tagamaks, et sertifitseeritud finantsvahendaja, kes ei täida täielikult või osaliselt artiklitest 9, 10, 11, 12, 13 ja 13a tulenevaid kohustusi, saab võtta vastutusele kogu või osa saamata jäänud kinnipeetava maksu eest.
2. [välja jäetud]

IV PEATÜKK

KARISTUSED JA LÖPPSÄTTED

Artikkel 17

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad karistusnormid, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastu võetud liikmesriigi sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste normide rakendamine. Nimetatud karistused peavad olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 17a

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve väljaanded

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve avaldab alates hiljemalt 2026. aastast igal aastal 120 tööpäeva jooksul alates aasta algusest iga liikmesriigi vähemalt eelmise aasta turukapitalisatsiooni ja turukapitalisatsiooni määra. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud vastavalt artikli 3 punktides 22b ja 22c määratletud turukapitalisatsiooni ja turukapitalisatsiooni määra arvutamise metoodika kohta. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt üheksa kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist.
2. Komisjonile antakse õigus võtta vastu lõikes 1 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1095/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 18

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011⁶ tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 19

Hindamine

1. Komisjon hindab 31. detsembriks 2032 mõju direktiivi eesmärkide saavutamisele seoses artiklis 9 sätestatud aruandlusmehhanismidega ning juhtumeid, kus artikli 2 lõike 4 tingimustele vastavad liikmesriigid ei kohalda III peatükki. Komisjon esitab sama aja jooksul Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande.
- 1a. Komisjon vaatab 31. detsembriks 2034 ja seejärel iga viie aasta tagant käesoleva direktiivi toimimise läbi ja hindab seda, sealhulgas võimalikku vajadust muuta konkreetseid sätteid, ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande.
2. Liikmesriigid esitavad kooskõlas lõikega 3 komisjonile asjakohase iga-aastase statistilise teabe, mis võimaldab hinnata, kuidas direktiiv on aidanud kaasa kinnipeetava maksu vähendamise menetluste parandamisele, et vähendada topeltmaksustamist ja võidelda maksualaste kuritarvitustega.

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13–18).

3. Komisjon määrab artikli 18 lõikes 2 osutatud korras kindlaks loetelu statistilistest andmetest, mille liikmesriigid esitavad käesoleva direktiivi hindamiseks, samuti kõnealuse teabe esitamise vormi ja tingimused.
4. Komisjon hoiab talle käesoleva direktiivi kohaselt edastatud teavet konfidentsiaalsena kooskõlas liidu institutsioonide suhtes kohaldatavate sätetega.
5. Liikmesriigi poolt komisjonile lõike 2 alusel esitatud teabe ja komisjonis sellist teavet kasutades koostatud aruande või dokumendi võib edastada teistele liikmesriikidele. Edastatud teabe suhtes kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus ja kaitse, mis laieneb samalaadsele teabele seda saava liikmesriigi õiguse alusel.

Artikkel 20

Isikuandmete kaitse

1. Käesoleva direktiivi nõuetekohaseks kohaldamiseks piiravad liikmesriigid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/679⁷ artiklites 13–19 sätestatud kohustuste ja õiguste kohaldamisala ulatuses, mis on vajalik kõnealuse määruse artikli 23 lõike 1 punktis e osutatud huvide kaitsmiseks niivõrd, kuivõrd sellised kohustused või selliste õiguste kasutamine võivad ohustada nende huvide kaitset.
2. Isikuandmete töötlemisel käsitatakse sertifitseeritud finantsvahendajaid ja liikmesriikide pädevaid asutusi nende käesoleva direktiivi kohase tegevuse piires vastutavate töötlejadena määruse (EL) 2016/679 artikli 4 punkti 7 tähenduses.
3. Käesoleva direktiivi kohaselt töödeldud teavet, sealhulgas isikuandmeid, ei säilitata kauem, kui on vaja käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks, ning seda säilitatakse igal juhul kooskõlas iga vastutava töötleja riigisisestest normidest tulenevate aegumistähtaegadega.

Artikkel 21

Teatamine

Liikmesriik, kes loob artikli 5 kohaselt riikliku registri ja peab seda, teatab kõigist kõnealust registrit reguleerivate õigusnormide hilisematest muudatustest komisjonile. Komisjon avaldab selle teabe *Euroopa Liidu Teatajas* ja ajakohastab seda vajaduse korral.

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ja avaldavad need hiljemalt 31. detsembriks 2028. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad neid norme alates 1. jaanuarist 2030.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste normide teksti.
3. Liikmesriigid, kes direktiivi ülevõtmise ajal vastavad artikli 2 lõikes 4 sätestatud tingimustele ja ei otsusta kohaldada III peatükki, teavitavad sellest 31. detsembriks 2028 komisjoni. Nad annavad komisjonile viivitamata teada kõigist hilisematest muudatustest nende riiklikus tulu tekkimise kohas kinnipeetava maksu vähendamise süsteemis seoses artikli 3 punkti 22a kohaste tingimustega.

Need liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud käesoleva direktiivi III peatüki järgimiseks, nagu on sätestatud artikli 2 lõikes 4, või viie aasta jooksul alates neljandast järjestikusest andmete avaldamisest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt, nagu on sätestatud artikli 2 lõikes 5, näidates, et nad saavutavad artiklis 2 ette nähtud turukapitalisatsiooni määra künnise või ületavad selle.

Artikkel 23

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 24

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

I LISA

ARTIKLIS 4 OSUTATUD DIGITAALNE MAKSURESIDENTSUSE TÕEND

Tehnilised nõuded

1. Digitaalne maksuresidentsuse tõend:
 - väljastatakse e-templiga kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 910/2014⁸;
 - võimaldab esitada digitaalset maksuresidendi tõendit nii inim- kui ka masinloetavas vormingus PDF-dokumendina või muudes sarnastes vormingutes, mida saab kasutada automatiseeritud süsteemides;
 - on väljatrükitav;
 - sisaldab vaba teksti välja artikli 4 punkti g kohase teabe lisamiseks.
2. Kui õiguslikud ja tehnilised nõuded liidus on täidetud, võivad liikmesriigid kehtestada Euroopa digiidentiteedikukrul⁹ põhineva kontrollimenetluse.

Komitee toetab komisjoni digitaalse maksuresidentsuse tõendi rakendamisel liikmesriikides. Lisaks võib komitee pakkuda tehnilist tuge seoses digitaalse maksuresidentsuse tõendi tehnilise aluse võimalike muutustega või uute tehniliste arengusuundadega.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 910/2014 e-identimise ja e-tehingute jaoks vajalike usaldusteenuste kohta siseturul ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 1999/93/EÜ (ELT L 257, 28.8.2014, lk 73).

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. aprilli 2024. aasta määrus (EL) 2024/1183, millega muudetakse määrust (EL) nr 910/2014 seoses Euroopa digiidentiteedi raamistiku kehtestamisega.

II LISA

ARTIKLITES 9 JA 15 OSUTATUD ARUANDLUS

Sertifitseeritud finantsvahendajad esitavad vastavas xml-vormingus järgmise teabe:

Teabe liik	Kirjeldus
A. Teave teavet esitava isiku kohta	
Sertifitseeritud finantsvahendaja või asjakohasel juhul maksu kinnipidaja nimi	
EUID, juriidilise isiku tunnus (LEI) või muu tunnus	
Ametlik aadress	
Muud asjakohased andmed	Tuluallikaliikmesriigi antud maksukohustuslasena registreerimise number (kui on olemas) ja maksuresidentsuse jurisdiktsiooni antud maksukohustuslasena registreerimise number. Maksukohustuslasena registreerimise numbri välja andnud jurisdiktsioon(id) E-posti aadress ja telefoninumber
Märge selle kohta, kas teave on esitatud vastavalt artikli 9 lõikele 1a	Sellise finantsvahendaja tunnusandmed, kes ei ole sertifitseeritud finantsvahendaja (nimi ja EUID, LEI või muu tunnus)

B. Teave dividendi- või intressimakse saaja kohta	
Dividendi- või intressimakse saava finantsvahendaja või lõppinvestori tunnusandmed Kui kohaldatakse artikli 9 lõike 1c kohast aruandlusvõimalust: maksu kinnipidaja või määratud sertifitseeritud finantsvahendaja peab esitama teabe dividendi- või intressimakse saava lõppinvestori kohta	
Füüsiline isik	Nimi, tuluallikaliikmesriigi antud maksukohustuslasena registreerimise number (kui on olemas) ja maksuresidentsuse jurisdiktsiooni antud maksukohustuslasena registreerimise number, maksukohustuslasena registreerimise numbri väljastanud jurisdiktsioon(id), sünniaeg, aadress
Üksus	Nimi, tuluallikaliikmesriigi antud maksukohustuslasena registreerimise number (kui on olemas) ja maksuresidentsuse jurisdiktsiooni antud maksukohustuslasena registreerimise number, maksukohustuslasena registreerimise numbri andnud jurisdiktsioon(id), aadress ning asjakohasel juhul LEI ja EUID Registreerimisnumbri puudumisel õiguslik vorm ja asutamise kuupäev

Teave maksuresidentsuse kohta (<i>täidetakse, kui A jaos nimetatud isik on registreeritud omaniku sertifitseeritud finantsvahendaja</i>)	Asjakohasel juhul elektroonilise maksuresidentsuse tõendi kinnituskood või artikli 11 lõike 2 punktis aa sisalduv teave
	Maksuresidentsuse riigi nimi
Investeeringukonto number	Selle hoidmiskonto number, kus makse saav finantsvahendaja/investor hoiab väärtpabereid

Konto liik	Konto liik vastavalt määruse (EL) nr 909/2014 artiklile 38 ja muud kontod: A – Enda konto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige) B – Kolmanda isiku üldkonto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige klientide kontode arvel) C – Kolmanda isiku individuaalne konto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige kliendi nimel) D – Kolmanda isiku üldkonto analüütiline registrikonto (kliendi väärtpaberid, mis sisalduvad algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liikme hallataval kolmanda isiku üldkontol) E – Kolmanda isiku muu globaalne konto kui B F – Väärtpaberite omaniku muu individuaalne konto kui D või C G – Muud liiki konto
------------	---

C. Teave dividendi- või intressimakse tegija kohta	
Selle finantsvahendaja tunnusandmed, kellelt teabe esitaja saab dividendi- või intressimakse Kui kohaldatakse artikli 9 lõike 1c kohast aruandlusvõimalust: C jagu sisaldab teavet iga sertifitseeritud finantsvahendaja kohta, kes on osa väärtpaberimaksete ahelast. See teave on seotud finantsvahendajate järjestikuste maksete ahelaga.	
Juriidiline isik	Nimi, LEI, tuluallikaliikmesriigi antud maksukohustuslasena registreerimise number (kui on olemas) ja maksuresidentsuse jurisdiktsiooni antud maksukohustuslasena registreerimise number, maksukohustuslasena registreerimise numbri andnud jurisdiktsioon(id), aadress ning asjakohasel juhul EUID
Investeeringukonto number	Selle hoidmiskonto number, kus makset saatev finantsvahendaja hoidis väärtpabereid

Konto liik	Konto liik vastavalt määruse (EL) nr 909/2014 artiklile 38 ja muud kontod: A – Enda konto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige) B – Kolmanda isiku üldkonto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige klientide kontode arvel) C – Kolmanda isiku individuaalne konto (mida haldab algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liige kliendi nimel) D – Kolmanda isiku üldkonto analüütiline registrikonto (kliendi väärtpaberid, mis sisalduvad algse väärtpaberiregistri keskdepositooriumi liikme hallataval kolmanda isiku üldkontol) E – Kolmanda isiku muu globaalne konto kui B F – Väärtpaberite omaniku muu individuaalne konto kui D või C G – Muud liiki konto
------------	---

D. Teave dividendi- või intressimakse kohta	
Emitent	Nimi, maksukohustuslasena registreerimise number või selle puudumisel LEI või EUID, ametlik aadress
Keskdepositoorium	Selle keskdepositooriumi tunnusandmed, kes haldab algset väärtpaberiregistrit
ISIN-number	Väärtpaberi tunnusandmed
Väärtpaberi liik	Aksia liik, hoidmistunnistuse alusvara, võlakiri
Makse saamise õigust andvate väärtpaberite arv	Arveldatud väärtpaberite arv
	Arveldamise ootel väärtpaberite arv
Makse liik	Raha Aktsiad (märkida, kas need tulenevad aktsiadividendidest, ja ISIN-number)
COAF (Official Corporate Action Event Identifier – ametlik korporatiivse sündmuse tunnus) või selle puudumisel üksikasjalik teave jaotamise kohta	Sündmuse tunnusandmed (dividendide/intresside jaotamine)
Olulised kuupäevad	Dividendikuupäev, registreerimiskuupäev, maksekuupäev
Saadud/saadavate dividendide või intresside summa ja vääring	Brutosumma, netosumma

Teave kinnipeetava maksu kohta	Kohaldatud või kohaldatav kinnipeetava maksu määr, kinnipeetud summa, vajaduse korral lisamaksu summa ja määr
	Kohaldatava kinnipeetava maksu määra õiguslik alus (<i>täidetakse, kui A jaos nimetatud isik on registreeritud omaniku sertifitseeritud finantsvahendaja</i>)
Rahakonto IBAN-number	Selle konto IBAN-number, millele makse tehti

E. Teave kuritarvitustevastaste meetmete kohaldamise kohta, mis maksuvähendust taotleb sertifitseeritud finantsvahendaja peab esitama	
Teave alusvaraks olevate avalikult kaubeldavate aktsiate hoidmisperioodi kohta	Kaks lahtrit: 1) alusvaraks olevad aktsiad, mis on omandatud enam kui viis päeva enne dividendikuupäeva – aktsiate arv 2) alusvaraks olevad aktsiad, mis on omandatud viie päeva jooksul enne dividendikuupäeva – aktsiate arv (Tavapäraste kauplemispositsioonide puhul rakendatakse lihtjärjekorra (FIFO) põhimõtet)
Teave finantskokkuleppe kohta	Märkida tõendid igasuguse alusvaraks olevate avalikult kaubeldavate aktsiatega seotud finantskokkuleppe kohta, mis ei ole dividendikuupäeval arveldatud, aegunud või muul viisil lõpetatud
	Finantskokkuleppega seotud alusvaraks olevad aktsiad – aktsiate arv
	Finantskokkuleppega mitteseotud alusvaraks olevad aktsiad – aktsiate arv

F. Teave tehingute kohta, mida tuluallikaliikmesriik võib taotleda vastavalt artikli 9 lõikele 1a	
Teave alusvaraks olevate väärtpaberitega tehtud tehingute kohta ajavahemikul alates üks aasta enne registreerimiskuupäeva kuni 45 päeva pärast registreerimiskuupäeva	Tehingupäev
	Lepingulised või kokkulepitud arvelduspäevad
	Tegelikud arvelduspäevad
	Kaubeldavate väärtpaberite arv
	Tehingu liik: ost, müük, laenamine, üleandmine, muu

G. Teave hoidmistunnistuste kohta, mida tuluallikaliikmesriik võib taotleda vastavalt artikli 9 lõikele 1a	
Kui tegemist on hoidmistunnistusest tuleneva dividendimaksega	Hoidmistunnistuste ja alusvaraks olevate aktsiate nimi ja rahvusvaheline väärtpaberite identifitseerimisnumber (ISIN-kood)
	Selle panga nimi, kus lihtaktsiaid hoitakse
	Hoidmistunnistuste ja lihtaktsiate suhtarv
	Selliste registreeritud omaniku hoidmistunnistuste arv, mis annavad õiguse saada dividendimakse
	Hoidmistunnistusest tuleneva dividendi maksmise kuupäev
	Väljastatud hoidmistunnistuste koguarv registreerimiskuupäeval
	Kõigi väljastatud hoidmistunnistuste alusvaraks olevate aktsiate koguarv registreerimiskuupäeval